

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

32. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

11. SRPNA 2019

Z obsahu:

**Růst víry
v kněžském životě (2)**
Z meditace římského
biskupa Františka na
setkání s faráři jeho
diecéze 2. března 2017
- strana 2 -

**Blahoslavený
Isidor Bakanja**
Libor Rösner
- strana 4 -

**O skutcích milosrdenství
(2 - dokončení)**
Sv. Antonín Maria Claret
- strana 6 -

**Bud'me
staviteli katedrály
(3 - dokončení)**
Robert kardinál Sarah
- strana 10 -

**Vizionář:
Tajemství zjevení
v Tre Fontane (67)**
- strana 12 -

**V říjnu bude svatořečen
kardinál Newman
a čtyři řeholnice**
- strana 13 -

*Jednota víry předpokládá jednotu učení Církve napříč prostorem a časem.
Pokud začneme (v teologii) s revolucí a zlomy, zničíme jednotu,
která řídí církev svatou celá staletí.
Ti, kteří nahlas hlásají změnu a násilné zlomy, jsou falešnými proroky!*

(Robert kardinál Sarah)

Guido Reni (1575-1642): Nanebevzetí Panny Marie

Růst víry v kněžském životě (2)

Z meditace římského biskupa Františka na setkání s faráři jeho diecéze 2. března 2017

Deuteronomická paměť

Vraťme se k deuteronomické paměti. V *Evangelii gaudium* jsem chtěl položit důraz na onen rozměr víry, který analogicky s pamětí Izraele označujeme za deuteronomický: „Evangelizační radost vždy září na pozadí vděčné paměti: Je to milost, o kterou potřebujeme prosit. Apoštolové nikdy nezapomněli na chvíli, kdy

se Ježíš dotkl jejich srdce: »Bylo kolem čtyř hodin odpoledne.« (Jan 1,39)“ (č. 13) Mezi „nesmírným množstvím těch, kteří se na nás dívají“ (Žid 12,1) [...] vynikají některé osobnosti, které zvláštním způsobem přispěly k tomu, aby se mohla zrodit naše věřící radost: „Pamatujte na své představené, kteří vám hlásali Boží slovo.“ (Žid 13,7) Někdy se jedná o prosté a blízké lidi, kteří nás uvedli do života víry:

Pokračování na str. 9

Abrahám věřil... Víra ho vedla k tomu... Protože měl Abrahám víru... Tak slyšíme v dnešním druhém čtení z listu Židům. Katolická víra je pro nás nejdůvěrnějším a nejcennějším pokladem, který zde na světě máme. A jak říká Robert kardinál Sarah, víra je nejenom pokladem, který musíme chránit, ale je také silou, která nám dovolí ji obhájit. (str. 10–11) Ve světle Abrahámovy víry, která jediná určovala jeho životní osud, máme velmi jasné povědomí o tom, jak žitá víra ovlivňuje nejen osobní dějiny člověka, ale v míře rozmanité také dějiny světa. Proto rozjímat o katolické víře, o svém prožívání víry při četbě textů tohoto čísla Světla, není jakýmsi „folklorem“, nýbrž sebereflexí vedoucí k posílení pravé víry a k její případné obnově. Nebojme se prozkoumat i dosud neprobádané hlubiny naší víry.

Víra se v životě projevuje různými způsoby. Vždycky je však zdrojem i příkazem lásky k Bohu a k jeho tvorstvu, kde na prvním místě je člověk. Jestliže jsme v minulém čísle Světla rozjímal nad heroickou odevzdaností svatě Marie MacKillopové vůči Boží, tak tentokrát můžeme být svědky bezpochyby heroické lásky k člověku, v osobě blahoslaveného Isidora Bakanji. (str. 4–5) Jak jinak si lze vysvětlit, že poté, co byl téměř ubit k smrti, Isidor nepocítoval nenávisť vůči svému

trýzniteli, ale modlil se za jeho duši? Tak se projevuje víra, která řídí v každém okamžiku život člověka. A o takovou víru jsme povinni usilovat i my.

Abrahám věřil... Jistě i my věříme. Avšak: Věříme v katolickou nauku, kterou jsme přijali od apoštolů a která je jedinou pevnou oporou ve zmatku doby? Nauku ničím nepokřivenou, nevýběrovou, nesnižující nároky požadované Ježíšem? Nesnadné otázky! Upřímná odpověď na ně bude vyžadovat nějaký čas strávený také v přítomnosti živého Boha...

Víra Abraháma vedla k tomu... Pevně zakotvená víra se projevuje skutky. (srov. Jak 2,14–18) Mezi ně patří také skutky milosrdenství – v tomto čísle můžeme rozjímat o duchovních skutcích na základě katecheze svatého Antonína M. Clareta. (str. 6–8) Zde můžeme své myšlenky poněkud převrátit a pomyslet na skutky, které Trojjediný Bůh vykonal v našem životě. Ty byly projevem jeho nekonečné lásky k nám a jsou pro nás rovněž ospravedlněním a zdůvodněním naší víry v Boha. Tak je důležité pro růst naší víry uchovávat ve své paměti Boží zásahy do našeho života. Upevňuje se tak i naděje ve věčnost, kterou víra dává a která je zakotvena v Božím nebeském království.

Editorial

Protože měl Abrahám víru... mohl kromě jiného smlouvat s Bohem o ochraně Sodomy a Gomory. (srov. Gn 18,20–32) Měl sílu vydat se obětovat svého syna Izáka na horu v zemi Morija. (srov. Gn 22,1–14) Mohli bychom ve výčtu pokračovat dále. Vpravdě: heroická víra. Ale heroická právě proto, že byla pevně zakotvena v Abrahámově životě, že si pamatoval Boží skutky ve svém životě. Jistě nezapomněl ani na své pochybnosti (srov. Gn 17,17), které ale byly realitou rozptýleny... A teď se postavme před tento historický obraz my: Máme-li víru, neměli bychom se ke světu obrátit zády, ale naopak, ve smyslu slov kardinála Sarah máme jít světu vstříc a ukázat jedinou možnou naději, kterou je kříž, na němž umřel Spasitel světa. Pouze v Ježíšově kříži se nachází smysl celých dějin spásy, naší pozemské pouti. Jsme nebo staneme se apoštoly, které svět tolik potřebuje?

A nakonec ještě: modlitba s vírou... K ní nás tak často vyzývá Matka Boží a Matka naše, Panna Maria. (str. 12) Čím silnější bude naše víra, tím účinnější bude naše modlitba a tím lépe obstojíme v boji proti satanovi. Ale i obráceně: čím více se budeme modlit, tím pevnější bude naše víra. Kéž nám příklad praotce Abraháma pomůže pochopit, čím víra je a jak ji pevně zakotvit ve svém životě!

Daniel Dehner

Do světa plného nejistoty, obav a nervózního spěchu zaznívá jisté a uklidňující slovo božského Mistra: *Neboj se, malé stádce*. Abyš tento hlas zřetelně rozpoznal a dobře mu porozuměl, vzdal se na chvíli co nejvíce od shonu a hluku, kterým kníže tohoto světa otupuje bez ustání lidská srdce, a uchyl se s důvěrou do Ježíšovy tiché společnosti. Právě tato tvoje důvěra mu leží na srdci. Chce

tě přesvědčit, že jeho věci, které nevidíme, jsou ve skutečnosti mnohem pevnější a jistější než ty, které vidíme. Zkus se proto alespoň pro tuto půlhodinu úplně odevzdat Pánu v naprosté otevřenosti, pokus se vzbudit ochotu *jít za ním, kamkoliv půjde*⁽¹⁾, připust', že tě tato bezmezná důvěra v jeho slovo nezklame, ani tě o nic nepřipraví. Chce tě ujistit, že *se Otcí zalíbilo dát ti království*. Nebo mu snad chceš namítnout, že jsou to jen řeči?

Neboj se, nebudeš první, kdo se odváží k takovému kroku důvěry a poslušnosti. Jak se vyplatí vykročit z vlastních „jistot“ do „neznámé země“, dosvědčí ti zkušenost praotce Abraháma, který *uposlechl a odešel ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce*⁽²⁾. *Vystěhoval se, ačkoli nevěděl, kam jde*. Proč? Bůh si ho zavolal. Každý opravdový úkon víry je takovým vystěhováním ze země dosavadního přesvědčení a jistoty do země, kterou neznáme. Můžeš si však být jist, že tuto pro tebe dosud neznámou zemi velmi dobře zná tvůj Otec, který tě posílá právě tam, kde se mu zalíbilo připravit ti království. A tak *když věříš, máš už v podstatě to, v co doufáš*. Víra není budování vzdušných zámků ani žádná náhradní iluze, ale je to *pevné přesvědčení o věcech, které nevidíme*, tedy o věcech, které existují, ačkoliv jsou větší než naše pozemské představy, překračují všechno, o co se mohou opírat lidské znalosti a zkušenosti, a nejsou tedy něco pochybného, nýbrž právě naopak. Jsou jistotou opřenou o slovo Nejvyššího. Abrahám uvěřil – a šel.

Ani když jeho manželka *Sára uvěřila*, že se stane matkou, ačkoliv už dávno *překročila vhodný věk* a měla muže už *odumřelého*, nepočínala si jako blázen, který

věřil svým snům, nýbrž moudře a věrně *se spolehla na toho, který dal tento slib*. A porodila Abrahámovi jeho syna Izáka. Ještě do třetice ti v této souvislosti sám Otec ukazuje, jak hluboce se můžeš spolehnout na každé jeho slovo, i kdyby se ti

zdálo, že je to proti vši logice a rozumu: Poručí praotci, aby mu obětoval právě toto jediné dítě, které přišlo na svět za tak zázračných okolností, syna, z něhož má vzejít potomstvo čet-

né jako nebeské hvězdy. Jak to, že se otcovu srdce nebouří a neprotestuje? Protože je to srdce, které už má svou ověřenou zkušenost víry. Taková víra má pevné přesvědčení o věcech, které nevidí, protože zakládá svou pevnou jistotu na *Bohu, který vidí*⁽³⁾.

Jsi připraven projevít Pánu ochotu vykročit ze země jen zdánlivě jistého rozumu do země skutečně jisté víry? Jen ve světle víry překonáš strach *přinést v oběť*, cokoliv Bůh od tebe požádá, a to i tehdy, kdyby se ti zdálo, že se tím od základu hrouští celý tvůj dosavadní svět. Můžeš si být jist, že nakonec všechno *dostaneš nazpět*, a to ne jednou, ale *stokrát*, a k tomu život věčný⁽⁴⁾.

Když Pán říká: Prodejte, co máte, a rozdejte to, myslíme, že jde spíše o řečnickou nadsázku. Ale byli takoví, kteří to vzali doslova, a ukázalo se, že v tom nebylo nic přehnaného. Nakonec skrze ně Pán uskutečnil své dílo, které nás tak udivuje, že ten nezbytný začátek, skutečnost onoho rozhodného vykročení do země, kterou Pán ukazuje, jako by zůstal ve stínu. Ale bez něho by nebylo o čem mluvit.

Když tě Pán vybízí, abys prodal, co máš, nemyslí jen na tvůj majetek. Jde o celý tvůj způsob života, tvého smýšlení, jde o celou soustavu tvých dosavadních jistot a cílů, celou tvou bezpečnou zabydlenost zde na zemi, které stále věnuješ tolik prvořadé pozornosti, úsilí, času a prostředků, jako bys zde nebyl jen *cizincem a přistěhovalcem*. Ale co když tvůj Otec pro tebe *připravil město, zaslíbenou zemi zcela jinde*? Tam se přestěhuj co nejrychleji, protože *kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce*. Pán zde nemluví jen k těm, kteří si teprve hledají své místo pod sluncem. Ni-

Liturgická čtení

1. čtení – Mdr 18,6–9

Ta noc, v níž byli pobiti prvorození Egypťanů, byla napřed oznámena našim otcům, aby byli dobré mysli, když bezpečně poznají, jakým přísahám uvěřili. Pak tvůj lid už očekával záchranu spravedlivých a zkázu nepřátel. Neboť čím jsi trestal protivníky, tím jsi oslavil nás, když jsi nás povolal.

Vždyť skrytě obětovaly zbožné děti dobrých rodičů a svorně si uložily božský zákon, že svatí budou mít stejný podíl na stejných dobrech i stejných nebezpečích, když předtím zaspívali chvalozpěvy otců.

2. čtení – Žid 11,1–2.8–19

Víra je podstata toho, v co doufáme, je přesvědčení o věcech, které nevidíme. Pro ni se našim předkům dostalo pochvaly. Protože Abrahám věřil, uposlechl Boží výzvy, aby se vystěhoval do země, kterou měl dostat v dědičné držení; vystěhoval se, ačkoli nevěděl, kam jde. Víra ho vedla k tomu, aby se usadil v zaslíbené zemi jako cizinec, bydlel ve stanu, podobně jako Izák a Jakub, kterým se dostalo dědictvím stejného příslibu. Čekal totiž na město s pevnými základy, které sám Bůh vystaví a založí.

Dokončení na str. 5

kdy není pozdě. Abrahám se vydal za hlavou Hospodina, když mu bylo 75 let. Bůh nechce být tvým Bohem jen pro tvůj volný čas. Nabízí ti velkorysou a pro tebe nejvýhodnější výměnu: „*Prodej, co máš*, nabídni mi všechno, co jsi a co máš, dej se mi zcela k dispozici. Potřebuji tě pro svá díla. Přepásej svá bedra a zapal svou lampu a čekej ustavičně na mě jako na svého Pána. Povedu tě obdivuhodně. Zbavím tě tvých starostí o sebe. Já sám si tě *pozvu ke stolu a budu tě obsluhovat*. Jestliže mi otevřeš, kdykoliv přijdu a zatluču na tvé dveře, budeš blahoslavený.“

Uvěř svému Pánu. *Hospodinovo oko bdí nad těmi, kdo se ho bojí, blaze tomu, koho si vyvolil za svůj majetek*.⁽⁵⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Lk 9,57; ⁽²⁾ srov. Gn 12,1;

⁽³⁾ srov. Gn 22,14; ⁽⁴⁾ srov. Mt 19,29;

⁽⁵⁾ srov. Ž 33,18.12

Blahoslavený Isidor Bakanja

Letos v srpnu uplyne 110 let od smrti mučedníka karmelitánského škapulíře bl. Isidora Bakanji, mladého Konžana, o němž beze zbytku platí slova hymny z breviáře ze společných textů pro více mučedníků: „Na pohrůžky nic nedbali, pravdu Boží vyznávali, pro zákon jeho trpěli, života nelitovali.“

Narodil se někdy mezi lety 1885–1889 (přesně to není známo) v Bokendele, ležící dnes v Demokratické republice Kongo. Pocházel z kmene Boanga a jeho rodiče byli chudí rolníci. Proto musel jako všichni jeho vrstevníci po dosažení určitého věku odejít do města Mbandaki, kde našel zaměstnání v jedné z kolonizačních stavebních firem jako pomocná síla zkušených zedníků. Právě v Mbandaki přišel mladý dělník Bakanja do styku s belgickými trápisty, kteří mu zvěstovali evangelium. Zahořel láskou ke Kristu a 6. května 1906 přijal křest a spolu s ním i jméno Isidor a také karmelitánský škapulíř.

Brzy poté se vrátil domů, aby aspoň načas převzal péči o postarší rodiče. Během svého relativně krátkého pobytu se Isidor, ještě plný nadšení jako každý čerstvý konvertita, snažil stát se prorokem ve svém domově a hlasatelem radostné zvěsti o věčné Lásce, usmířovatelem často i po generace znesvářených rodin a kmenů, dával hodiny katechismu těm, kteří o to stáli. Ale prorokem se doma nestal. Těch, co měli uši k slyšení, bylo pokrovnou. Naopak cítil, že se jej prostře-

Mučednická smrt bl. Isidora Bakanji

dí, v němž je nucen se pohybovat, snaží odvést od Krista.

Navíc se peníze vydělané v Mbandaki brzy rozkutálely, a tak musel Isidor rodinný kraj opustit a odejít za novým výdělkem. Po krátké epizodě v Busire, kde se nechal zaměstnat jako sluha jistého Reyderse, spolujeditele společnosti obchodující s kaučukem a slonovinou (SAB – Societé Anonime Belge), přesídlil spolu s ním do Ikili. Tam po nějakém čase změnil zaměstnavatele – vstoupil do služeb Reydersova společníka A. J. van Cautera. Aniž by to věděl, vyšel tak vstříc osudu mučedníka.

Van Cauter, na jehož plantáži nelidsky dřel, byl zapřísáhlým nepřítelem křesťanství. Podle něj jeho dělníci měli pracovat, ne se modlit. Předěšel přitom o 100 let své dnešní následovníky, když svým zaměstnancům zakazoval nosit veškeré náboženské symboly, vyznávat veřejně svou víru, či ji dokonce hlásat ostatním dělníkům.

V západních liberálních demokraciích se dnes za nošení křížků vyhazuje z práce a za veřejné projevy víry ostouzí a mediálně lynčuje. Isidor Bakanja, mladý konžský muž, jenž rezolutně odmítl škapulíř sundat, odmítl přestat se modlit růženec a navíc neohroženě se svými spolupracovníky hovořil o Kristu ve snaze přivést je do jeho náruče, byl zlynčován skutečně.

Nejprve dostal 25 ran bičem – to pro výstrahu. Když si ani potom nedal říct a přišel do práce opět se škapulířem a nadále šířil mezi ostatními dělníky křesťanskou víru, přikázal jej van Cauter potrestat onoho únorového dne roku 1909 mnohem drastičtěji. Opět šlo o zbičování, jenže tentokrát to nebyl obyčejný bič, nýbrž dűtky zakončené hřeby. Těmi neoběhého mladíka, který odmítal zradit Krista byt jen sundáním škapulíře, spráskali sadističtí dozorcí tak, že málem vypustil přímo na místě duši. Bezprostředně před exekucí mu van Cauter osobně strhl z krku milovaný škapulíř.

Blahoslavený Isidor Bakanja

Do krve zmasakrované tělo Isidora Bakanji, jež prý schytalo až 200 ran tímto krutým nástrojem, odvlékli van Cauterovi pohůnci stranou do udírny kaučuku, „aby tam pošel“, jak říkali. Isidor měl však tužší kořínek, než si všichni mysleli, o to více utrpení však během následujících měsíců musel snést.

Nepolevující bolest zhoršovala infekce, která neošetřené rány zachvátila a způsobovala Isidorovi nepřetržitou horečku. Čtyři dny takto ležel zcela bez pomoci. Po této době jej na van Cauterův příkaz převezli do nedalekého lesa, aby nepřišel na oči inspektorovi, jenž měl zrovna na této plantáži provádět kontrolu. Isidorovi se však s vypětím všech sil podařilo k tomuto inspektorovi, Němci jménem W. T. Dörpinhaus, dostat.

Takto o tomto setkání později šokovaný Dörpinhaus, jenž podal na příslušné orgány stížnost na van Cauterovo počínání, referoval: „Viděl jsem muže, který se dovezl z lesa, jehož záda byla úplně rozedrána hlubokými hnisajícími a již zdálky zapáchajícími ranami, pokrytými špínou a tlustými mouchami. Opíral se o dva klacky, aby se ke mně mohl přiblížit. Ne, on nešel, on se vlekl.“

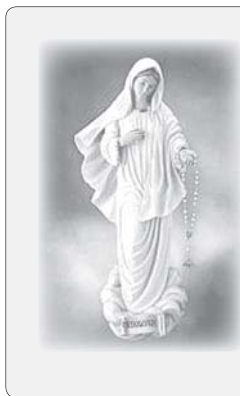
Inspektor nařídil jeho převoz do vesnice Ngomb'Isongu obývané křesťany, aby se o zbídačelého Isidora postarali. Van Cauter s tím ochotně souhlasil, dá se důvodně předpokládat, že spíše než

lidské ohledy ho k tomu vedla potřeba zbavit se přítěže, jakou pro něj trpící Isidor byl. Převozem se zbavil povinnosti o něj pečovat.

Starost o něj ale měl nebohý Isidor, jak to vyjevil knězi, který k němu přišel, aby ho vyzpovídal: „*Otče, víte, já k němu opravdu nepocituji žádnou nenávisť. Rozkázal, aby mě mučili - to je jeho věc. Dobře věděl, co dělá. Já se za něj ale budu modlit. A až budu v nebi, budu za něj hodně prosit.*“

Bezmála půl roku se musel Isidor trápit, než dopil hluboký kalich hořkosti až do dna, až do poslední kapky. Zároveň však pil z kalichu spásy a vzýval jméno Hospodinovo. Bylo to v jeho podání půl roku intenzivní modlitby a rozjímání. Přes všechnu možnou péči místních křesťanů krutou exekuci nepřežil. „*Jestli uvidíte mou matku nebo půjdete k soudci nebo se setkáte s nějakým knězem, řekněte jim, že umírám, protože jsem křesťan,*“ žádal ty, kteří jej ošetřovali. Tato slova ostatně opakoval často: „*Umírám jen proto, že jsem křesťan, mučili mě jen proto, že jsem křesťan, v tom*

Poselství Královny míru

„*Drahé děti! Mojí výzvou pro vás je modlitba. Ať modlitba je pro vás radostí a věncem, který vás spojuje s Bohem. Dítka, přijdou zkoušky a vy nebudete silní a hřích bude vládnout, ale když jste moji, zvítězíte, protože vaším útočištěm bude Srdce mého Syna Ježíše. Proto, dítka, vraťte se k modlitbě, až se vám modlitba stane životem ve dne i v noci. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.*“

Medžugorje 25. července 2019

to celé je.“ Nešlo mu o vlastní slávu, na mysl měl výhradně oslavení Boha, tomu obětoval svou budoucnost, ať už pozemskou po případném uzdravení, nebo posmrtnou, kdyby jako Boží svědek umíral s jeho jménem na rtech.

S tímto jménem vydechl naposledy 15. srpna 1909 v domě otců trapistů v Mbandaki, kam byl převezen, na místě, kde se Boha naučil milovat a kde obdržel škapulíř, jehož neústupným nošením tuto svou lásku stvrdil. S novým škapulířem kolem krku a s růžencem v rukou...

Dne 24. dubna 1994 pak Jan Pavel II. tuto Isidorovu lásku stvrdil podpisem pod připravený dokument o heroických čnostech mladého afrického katolíka, a tím mu jménem církve právem přiřkl přídomek „*blahoslavený*“.

Vyvolalo to nezměrnou radost konžských katolíků, potomků těch tisíců a tisíců, pro něž bylo nevidaně trpělivé a pokojné snášení utrpení umírajícího Isidora takovým svědectvím života křesťana, že ještě za jeho života přijímali pravou víru.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

I neplodná Sára uvěřila, a proto dostala sílu stát se matkou, a to přes svůj pokročilý věk, protože se spolehla na toho, který ten slib dal. A tak z jednoho muže, a to už vetchého, vzešlo tolik potomků jako hvězd na nebi a jako písku na mořském břehu, který nikdo nespočítá.

Tito všichni umírali s vírou, i když se nedočkali toho, co bylo slíbeno: jen z dále to viděli a radostně vítali a prohlašovali, že jsou na zemi jenom cizinci a přistěhovalci. Když tak mluvili, dávali tím najevo, že pravou vlast teprve hledají. Kdyby měli na mysl tu, z které se odstěhovali, měli by přece dost času se tam vrátit. Ale oni toužili po lepší vlasti, totiž nebeské. Proto se ani Bůh za ně nestydí a nazývá se jejich Bohem a připravil jim město.

Protože měl Abrahám víru, přinesl Izáka v oběť, když ho Bůh zkoušel. Svěho jediného syna chtěl obětovat, třebaže mu bylo slíbeno: „*Od Izáka budeš mít potomky.*“ On totiž uvažoval takto: Bůh má dost moci, aby vzkřísil třeba i mrt-

vě. Proto také Izáka dostal nazpátek i jako předobraz.

Evangelium - Lk 12,32-48

Ježíš řekl svým učedníkům: „*Neboj se, malé stáde! Váš Otec rozhodl, že vám dá království. Prodejte svůj majetek a rozdejte na almužnu. Opatřte si měšce, které nezpuchřejí, poklad v nebi, kterého neubývá, kam se k němu zloděj nedostane a kde ho mol nerozežere. Vždyť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce. Mějte bedra přepásaná a vaše lampy ať hoří, abyste se podobali lidem, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, když přijde a zatluče. Blahoslavení služebníci, které pán při svém příchodu najde, jak bdí. Amen, pravím vám: Přepáše se, pozve je ke stolu, bude chodit od jednoho k druhému a obsluhovat je. A když přijde po půlnoci nebo při rozednění a nalezne je tak, jsou blahoslavení. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou hodi-*

nu přijde zloděj, nenechal by ho prokopat se do domu. I vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“

Petr se ho zeptal: „*Pane, říkáš toto podobnoství jenom nám, nebo všem?*“

Pán řekl: „*Kdo je tedy ten věrný a rozvážený správce, kterého pán ustanoví nad svým služebnictvem, aby jim dával včas přiděl jídla? Blaze tomu služebníku, kterého pán při svém příchodu najde, že to dělá! Opravdu, říkám vám: Ustanoví ho nad celým svým majetkem. Kdyby si však onen služebník pomyslil: »Můj pán hned tak nepřijde,« a začal tlouci čeledíny a děvečky, jíst, pít a opijet se, přijde pán toho služebníka v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou netuší, ztrestá ho a odsoudí ho ke stejnému údělu s nevěřícími. Služebník, který zná vůli svého pána, a přece nic podle jeho vůle nepřipraví a nezařídí, dostane mnoho ran. Ten však, kdo ji nezná, a udělá to, co zasluhuje bití, dostane jich méně. Kdo mnoho dostal, od toho se mnoho očekává, a komu se mnoho svěřilo, od toho se bude víc žádat.*“

O skutcích milosrdenství (2 - dokončení)⁽¹⁾

DUCHOVNÍ SKUTKY MILOSRDENSTVÍ

Synu můj, když jsme si tedy již vysvětlili skutky tělesného milosrdenství, přichází na řadu výklad o skutcích milosrdenství duchovního, které z těch předchozích vycházejí podobně, jako duše vychází z těla. A jestliže Bůh skutky tělesného milosrdenství navzdory jejich podřízenosti tolik vychvaluje a natolik si jich cení, jak to vyplývá i ze svatého evangelia, o co větší chvála a hodnota je pak vyhrazena skutkům milosrdenství duchovního? Je tedy nezbytné, abys je znal, a proto jsem se rozhodl představit ti je na tomto obraze, jehož význam ti nyní vysvětlím.

Učit nevědomé

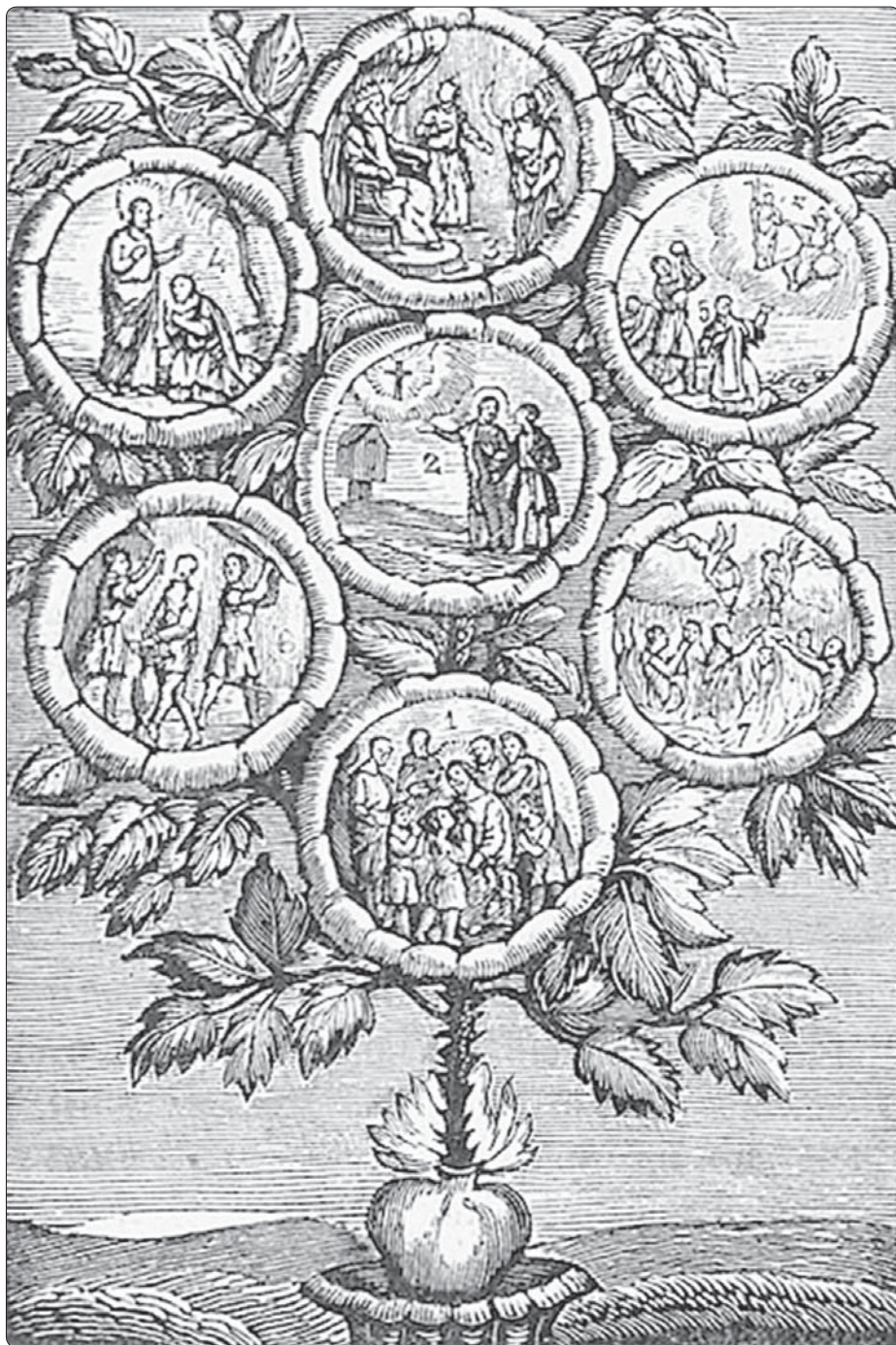
Prvním z těchto skutků milosrdenství je **učit nevědomé**. Na prvním obraze se ti představuje Ježíš, náš božský Mistr, jak žehná dětem a hladí je a přitom je poučuje o tom, co mají vědět. A jestliže toto povolání nebylo nedůstojné osoby božského Učitele - naopak v něm nacházel zalíbení a jeho poslání bylo vlastní - můžeme snad pohrdat tím, že se mu sami budeme věnovat? Pokud podle příkladu Ježíše Krista přednášíme křesťanskou nauku těm, kdo ji neznají, nečiníme tím skutek milosrdenství, který je v jeho očích nesmírně milý? Snaž se tedy, synu můj, dobře si osvojit vše, co se ti předkládá ohledně tvé spásy, a až vše poznáš, udělej totéž pro lidi, kteří tyto věci dosud neznají. Tento vynikající skutek lásky je třeba praktikovat zejména na dětech, a tak zajistit, aby se neztratily. Neboť Ježíš Kristus, který na sebe vztahuje vše, co člověk udělá i pro toho z nejposlednějších, tě odmění stejně, jako bys učil a ke druhým přiváděl jej samotného. Zároveň si musíš dát veliký pozor, abys žádné z těchto dětí nijak nepohoršil. Neboť sám Kristus nás varuje: „Pohorší-li někdo některého z těch maličkých, kteří ve mne věří, bylo by pro něho lépe, aby mu na krk pověsili žernov, jakým otáčejí osli, a aby ho pohltilo širé moře.“ (Mt 18,6) Tak veliké zlo je svedení na scesti, tolik je on nenávidí a tak je trestá! Nikdy te-

dy, synu můj, nesmíme dělat a říkat nic, co by vedlo ke hříchu. Naopak se snažme žít tak, aby naše jednání sloužilo jako trvalé poučení i praktický příklad nejmenším a oni tak podle něj mohli později sami jednat. Je totiž pravda, co se říká: Co dělají nezletilí? To, co vidí u zletilých.

Dobře radit pochybujícím

Druhým skutkem je **dobře radit pochybujícím**. Na druhém obraze vidíš světce,

kteří svou radou nasměrovává mladíka - ukazuje na kříž, který je před ním, a na kapličku zasvěcenou nejsvětější Panně. Tak mu dává poznat, že kdo chce dojít spásy, musí uctívat Ježíše a Marii. Je to jistě velice rozumná a moudrá rada a ten, kdo se jí řídí a podle ní jedná, bude bezpochyby šťastný. Jednej podle ní i ty, synu můj, a předávej ji také ostatním, a já ti slibuji, že kdo se jí bude řídit, dojde věčného štěstí v nebi.

Napomínat hřešící

Třetím skutkem je *napomínat hřešící*. Postava, která na třetím obraze sedí, představuje Heroda, žena po jeho boku je Herodias a před nimi stojí svatý Jan Křtitel a napomíná krále kvůli pohoršení, které působí, když s touto ženou žije. Totéž máš činit také ty a všichni ostatní: napomínat toho, kdo chybuje, a to i když jde o člověka výše postaveného. Přikazuje nám to Ježíš Kristus. Nevidíš snad, jak svatý Jan Křtitel napomíná Heroda, přestože ten je králem? Ale dej si dobrý pozor, synu můj, neboť se tak musí činit s velikou láskou a obezřetností, nikdy bez respektu, pokud je ta osoba výše postavená, a v postoji člověka plného milosrdenství, ne jako ten, kdo přetéká žlučí. Je třeba snažit se o nápravu toho, kdo se mýlí, a pomoci mu vyhnout se novým chybám, a také usilovat o spásu onoho nešťastníka a o Boží slávu, nikdy ne o pomstu. Musíme si pro napomenutí najít příhodné místo a čas, a pokud je to možné, pak máme napomínat v soukromí a nikdy veřejně, pokud ovšem skutek nebo chyba nebyly spáchány veřejně – pak se považuje za vhodné napomenout dotyčného okamžitě, aby se předešlo pohoršení. Ale zejména když slyšíš, jak se někdo rouhá milým jménům Boha, Ježíše a Panny Marie, tehdy musíš přistoupit k napomenutí nešťastníka, který v sobě našel tu opovázlivost – pokud ovšem máš důvod se domnívat, že tvé napomenutí vyvolá správný účinek a nezpůsobí ještě větší zlo. V takovém případě, podobně jako při jiných podobných chybách, je totiž lepší mlčet a pokárat za spáchané nebo vyřčené zlo jen výrazem obličeje, anebo se spokojit s tím, že v duchu řekneme: „Zdrávas, nejčistší Panno Maria“, „Pochválen buď Ježíš Kristus“, „Požehnan buď Bůh“ a podobně, a pak Boha prosit za hřešícího, jak to dělají členové ze společenství Panny Marie.

Těšit zarmoucené

Čtvrtým skutkem je *těšit zarmoucené*. Na čtvrtém obraze se ti ukazuje Ježíš, jak těší člověka hluboce ztrápeného tím, že jeho služebník je nemocný. Uč se od Ježíše těšit zarmoucené, a on pak v tomto putování a slzavém údolí utěší tebe, neboť je Bohem veškeré útěchy, a otevře ti

nebe, kde už není trápení, bolest ani pláč, ale jen věčná radost.

Odpouštět nespravedlnost

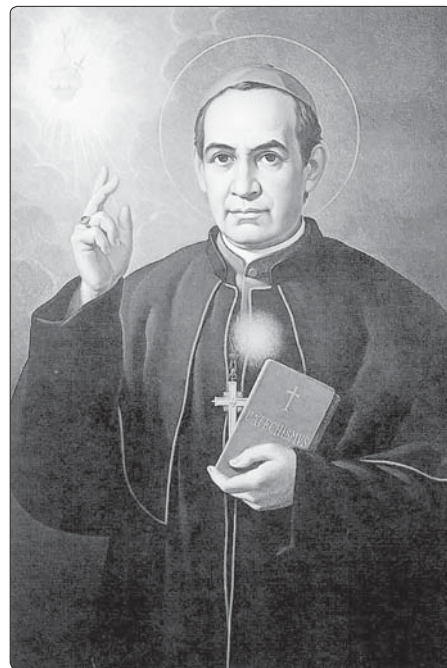
Pátým skutkem je *odpouštět nespravedlnost*. Na pátém obraze nalézáme svatého Štěpána při kamenování, jak pozvedá svůj zrak k nebesům a vidí Nejsvětější Trojici. Povšimni si Ježíše Krista, jak stojí po pravici Boha, Otce všemohoucího, a je hotov svatému Štěpánovi pomoci. Světec vyzývá Boha a nežádá přitom pomstu na svých nepřítelích, ani to, aby padli mrtví, jak se to stalo Nadabovi a Abihuovi, nebo aby se otevřela země a pohltila je jako Koracha, Datana a Abirama. Svatý Štěpán naopak prosí, aby jim Bůh tento hřích, který páchají, odpustil. Jedná tak podle příkladu Ježíše Krista, který byl přibit na kříž a modlil se za ty, kdo ho křížovali. Jednej po vzoru Ježíše a svatého Štěpána, synu můj: odpouštěj těm, kdo proti tobě páchají nepravostí, odpouštěj jim vždy a z celého srdce. Pros Boha, aby se obrátili, a nikdy pro ně nežádej pomstu, ani si ji nepřej. Když budeš takto jednat, odpustí také Bůh tobě, jinak ovšem u něj nikdy odpuštění nedojdeš.

Trpělivě snášet chyby svých bližních

Šestým skutkem je *trpělivě snášet chyby svých bližních*. Na šestém obraze vidíš, jak Ježíše bičují... Ach, s jakou trpělivostí tyto strašlivé rány snáš! Trpí na těle, trpí na své cti, a přesto, ač je nevinný, neotevře ústa, aby si stěžoval. Zde vidíš, synu můj, od koho se máš učit trpělivě snášet chyby bližního – i když tě sebevíc obtěžují, i když jsi nevinný a druhý jedná se zlým úmyslem, i když tě zraňuje na těle a kráčí na majetku a cti. Ve všech takových situacích pohleď k Ježíši stojícímu u sloupu, a budeš-li bedlivě uvažovat nad jeho ranami... Můžeš si stěžovat? Rozumíš?

Modlit se k Bohu za živé i zemřelé

Sedmým skutkem je *modlit se k Bohu za živé i zemřelé*. Ani den nesmí minout, synu můj, aniž bys prosil Boha a nejsvětější Pannu o potřebné milosti. V modlitbě ale nesmíš myslet jen sám na sebe, ale máš prosit také za své bližní, za obrácení hřešících, za vytrvalost pro spravedlivé a za požehnané duše. Jednej tak po vzo-

Sv. Antonín Maria Claret

ru Ježíše, který se v Getsemanské zahradě modlil třikrát: poprvé, říká svatý Augustin, prosil za obrácení hřešících, podruhé za vytrvalost pro spravedlivé a potřetí za požehnané duše přebývající v očistci: *tertio oravit pro animabus purgatorii*. Opři svou odvahu o nejsvětější Pannu Marii. A abys pochopil, jak velkou moc má její prostřednictvím, na sedmém obraze pohleď na anděly, kteří sestupují do očistcových plamenů, aby odsud vysvobodili duše a přinesli jim škapuliře a růžence. To zároveň ukazuje, jakou úlevu věřícím přináší, když se věnují modlitbě a zbožným skutkům.

Toto slovo „očistec“ není dnes příliš po chuti těm, kdo se vychloubají svým osvícenstvím, ale zároveň kráčeji v temnotě a na každém kroku klopýtají. Abys ty, synu můj, dokázal poznámky a rouhání bezvěrců zavrhnout, musíš pochopit, že cokoli se proti tomu říká, všechno je výmysl ďáblův. Tento nepřítel všech lidí se zde řídí stejnou taktikou jako ti, kdo obléhají nějaké místo a chtějí ho vyhladovět: nejen že zabraňují přísunu veškeré potravy, ale také pronásledují všechny, kdo by obléhaným mohli jejich úděl nějak ulehčit. Tak zlořečený obléhá nejen očistec, aby v něm nenašly útočiště požehnané duše, ale také věřící, kteří by těmto duším mohli přispět almužnou, modlitbou a dobrými skutky. Pronásleduje je armádou bezbožníků, kteří posměchem,

uštěpačnými poznámkami a podobnými zbraněmi chtějí zahubit víru. Dábel totiž velice dobře ví, že jakmile popře očistec a s ním také lásku, pak duše, které zde odčiňují své hříchy, zůstanou zcela bez úlevy. Jednou ranou tak zabíjí dvě mouchy: škodí živým i mrtvým. Není proto divu, že se hereze popírání očistce už tolik rozšířila.

Nezapomínej, synu můj, že když někdo spáchá smrtelný hřích, zaslouží si za něj věčný trest v pekle. Pokud ho ale náležitě vyzná, mění se mu tento věčný trest za trest časný, trvající jen kratší či delší dobu, podle toho, jak velká bolest ho k vyznání dovedla. Způsobená újma se nutně musí očistit buď na tomto, nebo na onom světě, a proto se místu, kde k tomu dochází, říká „očistec“. Ještě lépe to snad objasní toto přirovnání: Představme si, že nějaký poddaný spáchá zločin zasluhující trest smrti. Dřív než je ale možné tento trest na popravišti vykonat, vydá se obviněný pokorně k soudci nebo k panovníkovi, aby prosil o milost, a když ten při pohledu na pokorné vyznání viny pocítí soucit, odpustí obviněnému hrdelní trest a změní ho na trest dočasný, tedy uvěznění, vyhnanství apod. Ponechá mu také možnost vykoupit se penězi buď sám, nebo s pomocí někoho jiného. Ve chvíli, kdy odsouzený složí určenou částku, a to buď sám, anebo za pomoci prostředníka, zůstává na svobodě. Vraťme se nyní k naší záležitosti: Člověk, který si za smrtelný hřích zaslouží věčný trest, ale poté, co svou vinu náležitě vyznal, vysloužil si tím trest časný, musí ho splatit buď na tomto světě, anebo v očistcovém vězení. Dostal od Boha tu milost, že svůj trest může vykoupit buď vlastními silami – zbožnými skutky a odpustky –, dokud žije, anebo almužnou, modlitbou, dobrými skutky a odpustky, které pro něj získali druzí lidé po jeho smrti. V očistci totiž se nachází ve stavu, kdy nemůže získat žádnou zásluhu, a tak se ani nemůže vykoupit sám. Nyní tedy, synu můj, již rozumíš, že pokud dotyčný nesplatil svůj trest v tomto světě a nesplácí ho za něj ani ostatní věřící po jeho smrti, není pro něj jiné záchrany, než splatit ho v očistci, kde musí setrvat až do doby stanovené Boží spravedlností.

Když jsme si nyní objasnili význam splacení trestu za smrtelný hřích, kte-

rý byl odpuštěn nebo změněn skrze svátost smíření, a ty snad už chápeš nezbytnost očistce, chci ti nyní objasnit, jak se to má s hříchy lehkými. Přirozeně víš, synu můj, že spravedlivý soudce musí obviněného potrestat podle závažnosti jeho provinění. Protože Bůh je soudce nejvyšší spravedlivý, který bude soudit i spravedlivé věci, nenaloží podobně také s námi, kteří jsme odsouzenými? Ano, odsouzenými, neboť kdo se může chlubit tím, že nikdy nezhřešil? Mohou to být hříchy třeba jen lehké, není ale pochyb, že i ty nám uzavírají vstup do nebe, protože tam nesmí vstoupit nic poskvrněného. A kam tedy má jít duše, která na sobě nese byť i lehkou poskvrnu? Do pekla ne, protože Boží spravedlnost by nebyla dokonalá, kdyby stejně trestala ty, kdo spáchali lehké hříchy, i ty, kdo se provinili těžce. Vždyť ani soudce nepotrestá stejně syna, který neprokázal dostatečnou úctu svému otci, a toho, který svého otce ze vzteku zabil. Ani nedocházíme k tomu, že by k rozlišení jednotlivých skutků stačila větší či menší intenzita trestu. Kromě rozdílu v intenzitě je totiž nezbytný také rozdíl v délce trvání: kdyby za všechny druhy provinění následoval vždy jen věčný trest, byť by se jeho intenzita pokaždé lišila, ale vždy by šlo o trest nekonečný, nebylo by to spravedlivé ve vztahu ke spáchanému skutku. Trest za lehké hříchy tedy musí být časný, řešením této podmínky je právě očistec, a proto očistec musí existovat.

Je to místo, kde splácí svá provinění ti, kdo tak neučinili v tomto světě. Nebylo by totiž spravedlivé, kdyby jedni šli do nebe přímo zprostřed potěšení tohoto života, zatímco jiní zprostřed bolesti. Přidejme k tomu, že někteří lidé umírají náhle, aniž by stihli činit pokání, a jiní před smrtí neprojeví ani bolest nad svými vinami, ani lásku k Bohu. To vše je důkaz, že musí existovat místo zvané „očistec“. Navíc už víš, že se jedná o dogma víry a že máme povinnost pomáhat bližním, kteří se tam očisťují. Proto tedy, synu můj, kdykoli můžeš, konej pro zemřelé totéž, co bezúhonný Josef dělal pro svého otce a Juda Makabejský pro své druhy ve zbrani. Stejně jako Tobiáš svému synovi, tak i já tobě, synu můj, doporučuji tento skutek duchovního milosrdenství. A neměj pochyb, že jak na tomto, tak i na onom světě tě za něj Bůh štědrě odmění.

Chceš-li se o existenci očistce dozvědět víc a poznat i prostředky, jak tento skutek duchovního milosrdenství konat, přečti si mou knihu nazvanou *Pomoc zemřelým*⁽²⁾, kterou ti zvláště doporučuji.

SCHOPNOSTI DUŠE

Otec: Kolik je schopností duše?

Syn: Tři – paměť, rozum a vůle.

O: Proč nám Bůh tyto schopnosti dal?

S: Abychom mu s jejich pomocí sloužili.

O: Jak mu sloužíme pamětí?

S: Když si připomínáme jeho zákon a přijatá dobra.

O: Jak mu sloužíme rozumem?

S: Když rozjímáme o Boží dokonalosti.

O: Jak mu sloužíme vůlí?

S: Když Boha milujeme víc než celý svět.

TĚLESNÉ SMYSLY

O: Kolik je tělesných smyslů?

S: Pět – zrak, sluch, chuť, čich a hmat.

O: Proč nám Bůh tyto smysly dal?

S: Abychom mu s jejich pomocí ve všem sloužili.

O: Můžeme se prohrěšit zneužitím těchto smyslů?

S: Ano, otče, a proto je vhodné užívat je s rozmyslem.

*Zdroj: CLARET A. M.,
Catecismo de la doctrina cristiana.
Librería religiosa,
Imprenta de Pablo Riera,
Barcelona, 1860. Str. 472-482.*

In: <http://babel.hathitrust.org/cgi/pt?id=ucm.532422930x;view=1up;seq=476>

Přeložil -jg- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ První část tohoto pojednání jsme uveřejnili ve Světle č. 29/2019. [pozn. red.]

⁽²⁾ Podle dostupných informací kniha v češtině zřejmě nevyšla. [pozn. red.]

Růst víry v kněžském životě (2)

- pokračování meditace římského biskupa Františka ze str. 2

budou jevit nemoderně a jejich fotografie vyblednou jak sépiová kost, avšak láska a odvaha našich otců, kteří vydali sami sebe, abychom my dnes mohli být zde a mít vše, co máme, přetrvávají jako plamen zažehnutý v každém ušlechtilém srdci. Mějme dobře na paměti, že růst ve víře neznamená předsevzetí vůle, že od nynějška budu více věřit, nýbrž je to také úkon, kterým se v paměti vracíme k milostem stojícím v základu. Pokrok nastává, když se vracíme. Je možné „postupovat dozadu“ – tedy opětovně hledat zapomenuté poklady a prožitky, které mnohokrát obsahují klíč k pochopení přítomnosti. Tato cesta ke kořenům je cosi opravdu „revolučního“.

Čím jasnější je paměť minulého, tím zřetelněji se otevírá budoucnost, protože je možné zahlédnout skutečně novou cestu a odlišit ji od těch, kterými jsme se už vydali a které nikam nevedly. Víra roste, když uchováme paměť a propojujeme vše s reálnými dějinami, prožitými našimi otcí, vším Božím lidem a celou církví. Památkou naší víry je proto Eucharistie. Je tím, co nás stále nově a každodenně staví do základní události naší spásy, Pánova utrpení, smrti a vzkříšení, které jsou ústředním a stěžejním bodem našich dějin. Neustálý návrat k této památce a její uskutečňování ve svátosti, která dlouhodobě trvá v životě, přináší růst víry. Jak říkal sv. Albert Hurtado: „Mše je můj život a můj život je prodlouženou mší.“

Při návratu k pramenům paměti mi pomáhá četba úryvku z proroka Jeremiáše a Ozeáše, ve kterých proroci mluví o vzpomínce, jakou si Pán uchovává na svůj lid. Podle Jeremiáše je to vzpomínka na snoubenku milovanou v mládí, která pak byla nevěrná. „Vzpomínám na oddanost tvého mládí – říká Hospodin Izraeli – na lásku tvého zasnoubení, když jsi šla za mnou, na poušti, v zemi bez osení. Izrael byl majetek zasvěcený Hospodinu.“ (Jer 2,2–3) Hospodin svému lidu vyčítá jeho nevěru, která nebyla dobrou volbou: „Dvojí zlo spáchal můj národ: mne, pramen vody živé, opustili a kopal si cisterny, cisterny rozpukané, které nemohou

udržet vodu. [...] Ale ty říkáš: »Ne! To nevadí! Vždyť miluji Cizince a chci za nimi běhat.«“ (Jer 2,13.25)

Podle Ozeáše Hospodin vzpomíná na hýčkaného a nevděčného syna: „Když byl Izrael ještě chlapcem, zamiloval jsem si ho, a z Egypta jsem povolal svého syna.

Čím více jsem je volal, tím více se ode mě vzdalovali; [...] pálili kadidlo modlám. Já jsem Efraima učil chodit, bral jsem je na svá ramena, ale nechtěli uznat, že jsem se o ně staral. Pouty laskavosti jsem je táhl, provazy lásky; byl jsem k nim jako ti, kdo zdvihají dítě ke svým tvářím, a skláněl jsem se k němu, abych mu dal najíst. [...] Můj lid se zdráhá vrátit se ke mně.“ (Oz 11,4–7) Dnes, stejně jako tehdy doléhá nevěra a nevděčnost pastýřů na nejchudší z Božího lidu, kteří jsou tak vydáni napospas cizincům a modloslužebníkům.

Naděje nejenom v budoucnost

Víra se uchovává a rozvíjí díky naději. Naděje je kotva upoutaná v nebi, v transcendentní budoucnosti, jejímž pouhým

výrazem je dočasná budoucnost, pojímaná v lineární formě. Naděje dodává dynamiku zpětnému pohledu víry, který přivádí k hledání nových věcí v minulosti – v pokladech paměti – protože tam potkává téhož Boha, kterého s nadějí očekáváme v budoucnosti. Naděje se kromě toho rozprostírá až do krajních bodů v celé šíři a rozsahu každodenní bezprostřední přítomnosti a spatřuje nové možnosti v nejbližší přítomnosti a v tom, co lze vykonat tady a dnes. Naděje znamená, že dokážeme vidět ve tváři chudých, se kterými se dnes setkáváme, téhož Pána, který nás jednoho dne přijde soudit podle protokolu 25. kapitoly Matoušova evangelia: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.“ (v. 40)

Víra se existenciálně rozvíjí, pokud věříme v tento transcendentní „impuls“, který se pohybuje, je činný a jedná směrem k budoucnosti, avšak také vzhledem k minulosti a v celé šíři přítomného okamžiku. V tomto smyslu můžeme chápat Pavlova slova Galaťanům, když říká, že to, co platí, je „víra, která se projevuje láskou“ (5,6). Milosrdnou láskou, která po upamatování s chválou a radostí aktivně vyznává, že láska už jí byla darována; láskou, která při pohledu do výše a dále vyznává svou touhu rozšířit srdce v plnosti vyššího Dobra. Tato dvě vyznání víry, oplývající vděčností a nadějí, se pak tlučou do přítomného činu – víra se projevuje praxí, vyjitím ze sebe, transcendentní v adoraci a službě.

(Pokračování)

Překlad Česká sekce Rádia Vatikan
(Redakčně upraveno)

Srdečně zveme na **HUDEBNĚ-LITERÁRNÍ PÁSMO O ŽIVOTĚ PANNY MARIE „POPELKA NAZARETSKÁ“**, které proběhne v **neděli 22. září 2019 ve 14 hodin v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Svatém Hostýně**. Text: Václav Renč, hudba: Vít Petřů. Účinkují chrámové sbory ze Štamberka a Závěšic. Vstupné dobrovolné – na podporu nadace Cesta 121.

Prázdniny, čas dovolených, mohou být právě příležitostí, kdy si uvědomíme potřebnost se svými dětmi více hovořit o tak citlivém tématu, jako je lidská sexualita. **V brněnském Centru naděje a pomoci** se snažíme pomáhat rodičům, aby dokázali nalézat slova, jak mluvit s dětmi o dospívání a zdravé sexualitě.

Pro rodiče menších dětí máme připravené **SETKÁNÍ NA TÉMA „JAK MLUVIT S DĚTMI O SEXU“**. Nejbližší termín je plánován na 13. srpna 2019.

Pro rodiče dospívajících máme **SEMINÁŘ „KDYŽ DÍTĚ DOSPÍVÁ“** – nejbližší termín je 20. srpna 2019. **Příhlášky a bližší informace jsou na <https://www.cenap.cz/pro-rodice-manzele>.**

Bud'me staviteli katedrály (3 - dokončení)

Promluva přednesená J. Em. Robertem kardinálem Sarahem v kostele sv. Františka Xaverského v Paříži dne 25. května 2019, jen několik hodin po jeho návštěvě vyhořelé katedrály Notre-Dame

2) Sloupy: Katolická nauka

Následně, drazí přátelé, co dalšího potřebuje naše katedrála? Potřebuje pevné sloupy, které klenbu podporují. Co jsou tyto sloupy? Jaký základ je potřebný, aby podpořil majestátní útlost gotických žebrových kleneb? Katolická nauka, kterou jsme přijali od apoštolů, je jedinou pevnou podporou, kterou můžeme nalézt.

Pokud každý obhájí svůj vlastní názor, teologickou hypotézu, novost, pastorační přístup, který protirečí nárokům evangelia a neměnnému učení Církve, pak se rozdělení rozšíří všude.

Zraňuje mě, když vidím tolik pastýřů, kteří rozprodávají katolickou nauku a sejí tak rozdělení mezi věřícími. Dlužíme dát křesťanskému lidu jasné, pevné a stálé učení církve. Jak můžeme dopustit, aby si biskupové a apoštolské konference navzájem protirečily? Kde vládne zmatek, Bůh nemůže přebývat! Neboť Bůh je Světlo a Pravda.

Jednota víry předpokládá jednotu učení Církve napříč prostorem a časem. Pokud čelíme novému učení, musí být vždy vysvětleno v návaznosti na učení, které předcházelo. Pokud začneme (v teologii) s revolucí a zlomy, zničíme jednotu, která řídí církev svatou celá staletí. To neznamená, že jsme odsouzeni k teologii bez vývoje. Každý vývoj však musí směřovat k lepšímu porozumění a prohloubení minulosti. Hermeneutická kontinuita reformy, kterou Benedikt XVI. tak jasně učil, je podmínkou „sine qua non⁽⁷⁾“ jednoty. Ti, kteří nahlas hlásají změnu a násilné zlomy, jsou falešnými proroky! Nehledají dobro celého stáda. Jsou to námezdní dělníci, kteří se dostali dovnitř stáda lstí!

Naše jednota je utvořena na pravdě katolické nauky a morálního učení Církve. Nejsou zde žádné další prostředky. Pokusit se získat přízeň médií za cenu pravdy je konat dílo Jidáše! Nebojte se! Co je větším darem pro lidství než pravda evangelia? Co je větším pokladem než světlo evangelia a Boží moudrost, kterou je Kristus (srov. 1 Kor 1,24)?

Zdá se, že někteří křesťané se chtějí o toto světlo a moudrost připravit. Dívají se na svět pouze světskýma očima. Proč? Je to přání být přijat světem? Přání být jako svět?

Nedivil bych se, kdyby tento postoj ve své podstatě maskoval bázlivé odmítnutí slyšet, co nám říká Pán Ježíš: „Vy jste soli země, vy jste světlo světa.“ Jaká je to čest a zároveň jaká zodpovědnost! Jaká povinnost! Odmítnout být soli země znamená zanechat svět bez chuti, takřka nemastný a bez chuti. Odmítnout být světlem světa znamená zanechat svět v temnu a opustit ho ve stínu jeho vzpoury proti Bohu! Nesmíme dopustit, aby se to stalo!

Opravdu se obraťme ke světu: abychom mu přinesli jediné světlo, které neklame. Když se církev otočí ke světu, to neznamená, že schová pohoršení kříže, ale že ho znovu zpřístupní v jeho obnažené realitě. Milí přátelé, byl jsem hluboce duchovně otřesen fotografií, která byla zveřejněna den po požáru pařížské katedrály Notre-Dame. Na obrázku byl vidět interiér katedrály s hromadou stále hořících sutin. Avšak nad těmito sutinami zřícených kamenů zůstal kříž nainstalovaný kardinálem Lustigerem!⁽⁸⁾ „Stat Crux, dum volvitur orbis – kříž stojí, zatímco svět se obrací.“ Svět se hýbe a padá, jediné kříž zůstává stát a ukazuje nám cestu spásy. Jenom pravda kříže zůstává, pravda katolické nauky.

Pokud však obrácení ke světu znamená odvrácení se od kříže, to nepovede k obnově, ale ke smrti!

Mezi mnoha křesťany je strach a nechuť svědčit o víře anebo nést světlo evangelia světu. Naše víra se stala vlažnou jako pomalá, slabnoucí paměť. Stává se studenou mlhou. Již nechceme nadále hlásat, že to je jediné světlo světa. Musíme vydávat svědectví Bohu a nikoliv sobě, že Bůh, který se k nám sklonil a zjevil v Ježíši Kristu, je pravý Bůh a pravý člověk.

Je proto tedy naléhavé trvat na učení katechismu pro dospělé i děti. Máme pro to výborný prostředek: *Katechismus katolické církve* a jeho souhrn (Kompendium).

Nedostatek katecheze vede mnoho křesťanů k tomu, že mají jen povrchní představu o víře, anebo dokonce i k jistému náboženskému synkretismu. Někteří si vyberou věřit jednomu článku víry a odmítají druhé. Začali jsme dokonce už dělat průzkumy týkající se přijatelnosti různých pravd víry u katolíků... Víra není prodejní stánek, kde si vybereme ovoce a zeleninu, které máme rádi! Pokud víru přijmeme, je to Bůh, koho přijímáme, zcela a úplně! Zcela vážně vyzývám křesťany, aby si zamílovali články víry a tajemství víry a pečovali o ně. Milujte naše katechismy! Pokud je přijmeme do svých srdcí a nezůstanou jen v našich ústech, pak nás pravdy víry uvedou ve skutečné společenství s Bohem. Je na čase osvobodit křesťany od dvojnásobných a zmatených proslavů jistých prelátů a od současného relativismu, který umrtvuje srdce a zapuzuje lásku! Připomeňme si jasnou a jistou výpověď sv. Petra: „Pod nebem není jiného jména daného lidem, jimž bychom měli být spaseni.“ (Sk 4,12) Mysleme na všechny křesťany Afriky, Asie a Středního východu, kteří jsou zabíjeni pro jméno Ježíšovo!

Je na čase, aby se víra stala pro křesťany jejich nejdůvěrnějším a nejcenějším pokladem. Můžeme změřit naši zbabělost, která se v našich řadách rozrostla, naši apatii, když jsme konfrontováni s odchýlením od věrouky. Často vidíme závažné chyby, které jsou vyučovány na katolických univerzitách anebo v oficiálních křesťanských publikacích. Nikdo nereaguje! A my, biskupové, se spokojíme s opatrnou a ustrašenou opravou. Běda! Jednoho dne budeme věřícím za to skládat účty. Obžalují nás před Bohem, že jsme je ponechali vlkům a opustili jsme naše místa pastýřů, kdy jsme měli stádo chránit.

Rozumějte dobře: Můj nárek je výkřikem z lásky! Naše víra živí naši lásku pro Boha. Obhájit víru je obhájit ty nejslabší a dovolit jim milovat Boha v pravdě. Milí přátelé, musíme hořet láskou pro naši víru. Nesmíme ji zředit světskými kompromisy. Nesmíme ji falšovat ani zaprodat. Jedná se o spásu duše naší i našich bratří!

V den, kdy již více nehoříme láskou k naší víře, se svět stane studeným a bude zba-ven svého nejvzácnějšího dobra. Je našim úkolem ubránit a hlásat víru!

Kdo bude hlásat víru ve městech Západu? Kdo bude hlásat pravou víru muslimům? Podvědomě ji hledají. Obrátí se však k islámu, protože co se týče náboženství, Západ jim může nabídnout pouze konzumní společnost.

Kdo z vás se stanou apoštoly, které svět potřebuje? Kde jsou apoštolové, kteří budou učit celou víru těm mnoha katolíkům, kteří již nevědí, komu uvěřili? Nedávejte světlo víry pod kbelík, neschovávejte poklad, který jsme zadarmo dostali. Rozhodněte se zvěstovat, svědčit, učit! Nemůžeme se nadále nazývat věřícími, a ve skutečnosti žít jako ateisté!

Víra osvěcuje naše rodiny, pracovní i kulturní život, nejenom náš duchovní život. Na západě někteří volají po toleranci anebo sekularizaci a zavádějí formu schizofrenie mezi soukromým a veřejným životem. Víra má své místo ve veřejných promluvách. Musíme mluvit o Bohu, nikoliv jej vnucovat, ale odhalovat a navrhopvat o něm mluvit. Bůh je nezbytné světlo pro lidstvo.

3) Vitrážní okna: Společenství se svatými

Moji milí přátelé, abychom dokončili katedrálu, potřebujeme ještě vitrážní okna. Dovolují, aby se dovnitř dostalo radostné a mnohobarevné světlo, které představuje svaté v nebi.

Potřebujeme svaté, kteří si troufají dívat se na všechny věci očima víry, kteří se odvážně dali oslnit světlem Boha. Milí přátelé, budeme těmito svatými, které svět očekává? Vy, křesťané dneška, budete svatými a mučedníky, pro které národ sténá, povedete novou evangelizaci? Vaše rodná zem žizní po Kristu! Nezklamte ji! Církev svěřuje toto poslání vám!

Myslím, že se nacházíme v rozhodujícím momentu v historii Církve. Církev potřebuje hlubokou, radikální reformu, která musí začít reformou života jejích kněží. Ale všechny tyto prostředky jsou ve službě svatosti. Církev sama je svatá. Naše hříchy a naše světské starosti zabraňují její svatosti, aby se šířila dál. Je čas odložit všechna tato břemena a nechat konečně Církev ukázat se takovou, jakou ji Bůh stvořil.

Někteří věří, že historie Církve se vyznačuje reformami struktury. Jsem si jistý, že to jsou svatí, kteří mění historii. Vnější uspořádání poté následuje a nedělá nic jiného, než že zachovává to, co svatí začali. Když Bůh povolává, požaduje něco radikálního! Jde přímo ke kořenu. Milí přátelé, nejsme povoláni být průměrnými křesťany! Ne, Bůh v nás povolává celé naše bytí a žádá o naprosté darování se až k mučednictví našeho těla a duše! Volá nás ke svatosti: „Budte svatí, neboť já Hospodin, váš Bůh, jsem svatý.“ (Lv 19,2)

V závěru své knihy mluvím o jedu, z kterého vychází veškeré utrpení: zhoubný ateismus. Prosakuje všude, i do našeho církevního vyjadřování. Spočívá v tom, že dopřává naprosto pohanskému a světskému způsobu myšlení anebo žití vegetovat vedle víry. A my jsme docela spokojeni s tímto nepřírozeným soužitím! To ukazuje, že naše víra se stala rozředenou a neucelenou! První reforma, kterou potřebujeme, je ta v našich srdcích. Již nemůžeme déle přistupovat na kompromis se lží. Víra je nejenom pokladem, který musíme chránit, ale také silou, která nám dovolí ji obhájit.

Jako pastýř chci dnes z celého svého srdce pozvat všechny křesťany k obrácení. Nepotřebujeme zakládat strany v Církvi. Nemůžeme se nazvat spasiteli pro tuto či tamtu situaci. Vše to jen napomůže nepříteli v jeho hře. Ale každý z nás může učinit toto rozhodnutí: Nebudu akceptovat lež ateismu. Nechci se odříct světla víry, nechci, aby světlo víry žilo vedle temnoty v mé duši skrze lenost, pohodlnost a přizpůsobivost. Je to jednoduché rozhodnutí, jak vnitřní, tak i navenek. Změní naše životy v těch nejmenších detailech. Nejde o to, vyhlásit válku. Jedná se o zřeknutí se těchto nepřátel. Nejde o útočení nebo kritizování. Jedná se o to, zůstat pevný a věrný Kristu, jeho evangeliu a tajemství Církve. Přestože nemůžeme změnit svět, můžeme změnit sebe. Jestliže každý člověk učíní toto rozhodnutí pokorně, pak soustava lži se sama zhroutí, protože její jediná síla je v tom, že jí sami nasloucháme!

Moji přátelé, Západ vystavěl nádherné katedrály. Dnes jsou v nebezpečí stát se muzei bez duše. A den, kdy se katedrály stanou mrtvými kameny, bude smutný den a svět ztratí svůj smysl a cíl.

Dovolte mi zakončit ještě jednou citací Benedikta XVI.:

„Člověk potřebuje výzvu adresovanou jeho duši, která jej bude nést a on v ní vytrvá. Potřebuje místo pro svou duši. A toto symbolizuje katedrála. Avšak stavba se stává katedrálou pouze díky lidem, kteří staví toto místo pro svou duši, díky lidem, kteří mění kameny v katedrálu a tím všem otevírají cestu k nekonečnu, výzvě, bez které se člověk dusí. Lidství potřebuje »stavitele katedrály«, jejichž čistý a nezištný život svědčí věrohodně o Bohu.“

Moji milí přátelé, vyzývám vás, abyste byli těmito staviteli katedrály.

Musíme najít místo, kde ctnosti mohou vzkvétat. Je čas znovu objevit odvahu nepřizpůsobovat se. Křesťané musí vytvářet místa, kde je dýchatelný vzduch anebo kde je jednoduše křesťanský život možný. Vyzývám křesťany, aby odvážně otevřeli oázy svobody uprostřed pouště, která vznikla útočným obchodováním. Opravdu nesmíte zůstat sami na poušti ve společnosti bez Boha. Křesťan, který je sám, je křesťan v ohrožení! Začne být pohlcován podvodníky tržní společnosti. Křesťané se musí opět shromáždit ve společenství u své katedrály: v domech Božích. Naše společenství musí dát Boha na první místo. Na první místo v našich životech, v našich myšlenkách, v našem konání, v našich bohoslužbách a v našich katedrálách.

Uprostřed laviny lží musíme být schopni najít místa, kde pravda není jen vysvětlována, ale také žita. Jinými slovy, musíme žít evangelium: nikoliv myšlením, že je to utopie, ale životem v konkrétních situacích. Víra je jako oheň, ale musí hořet, aby se předávala druhým. Bďte tedy nad tímto svatým ohněm! Ať se stane teplem v samém srdci této zimy Západu.

Když plamen hoří uprostřed noci, lidé se pomalu okolo něho shromáždí. To je naše naděje. To je naše katedrála.

Z www.catholicworldreport.com/2019/06/21
s přihlédnutím
k www.evangelium-vitae.org (24. 6. 2019)
přeložila -hš-
(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽⁷⁾ *Sine qua non*, popř. *condicio sine qua non* je latinský výraz pro: „podmínka, bez které nelze“. [pozn. překl.]

⁽⁸⁾ Arcibiskup Aaron Jean-Marie Lustiger, pařížský arcibiskup v letech 1981–2015. [pozn. překl.]

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (67)

11. Budoucnost (Osmá část)

Pak jsou zde další dva dramatické sny,⁽¹⁾ první z 8. února 1986:

„Jak veliké utrpení, vidět tolik mrtvých na hřbitově Verano,⁽²⁾ stovky rakví v řadě, dvě nebo tři na sobě, které čekaly na to, být pohřbeny nebo uloženy do hrobky. Modlili jsme se a vzývali Pána skrze Pannu Marii, aby přišel na pomoc zesnulým. Slyším hlas, který mi říká: »Toto je znamení, že mnozí lidé vinou jiných lidí zemřou.«“

Druhý sen je ze 17. července 1992:

„Jaká tragédie bude na této zemi! Tuto noc jsem viděl muže a ženy, kteří se vrhali na jiné muže a ženy, a krev, jež tekla po zemi jako voda.“

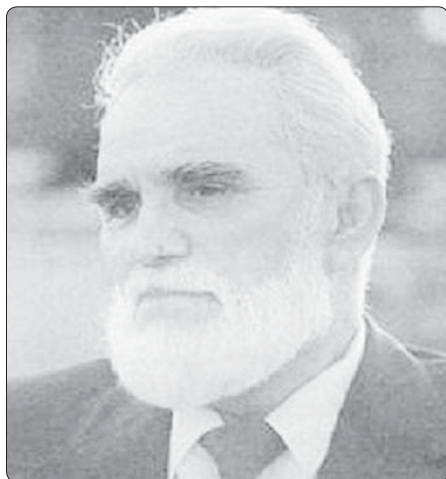
Opravdu, již od 12. března 1983 naslouchal Bruno vroucím slově Panny Marie od Zjevení – a dal je na vědomí do Vatikánu:

„Milujte se, je to čas pravé lásky, aby se zabránilo velké ekologické katastrofě: válce silnější a více ničící než poslední dvě světové války. Svatost Otce se musí odebrat jako kající poutník do jeskyně v Tre Fontane a pozvat civilní, politické a náboženské autority světa k zasvěcení všech národů mému Neposkrvněnému Srdci Matky. Je to poslední výzva, kterou vám milosrdenství s trpělivou láskou adresuje. Nebezpečí je za branami, atomová válka, pokud se neučiní to, co jsem řekla, je nevyhnutelná. Lidé, nevědomí a pyšní v satanské pyšce, chtějí mít ve svých rukou svět a nepomyšlejí na nebeské království. Dělají tuto práci, aby měli mír, ale ve skutečnosti se nepřipravují na mír, nýbrž se pošetile připravují na zkázu. Mluvím ke všem: atomová bomba je připravena, lidé bez svědomí hrozí, že ji použijí, a nebezpečí je stále bližší, než si myslíte.“⁽³⁾

Následuje Mariina výzva:

„Již léta se snažím všemi způsoby, abych vás varovala, a vy mi nenasloucháte, ale můj Syn vám skutkem svého milosrdenství ještě ponechává určitý čas,

abyste rozvažovali ve svém svědomí. Radioaktivní déšť znečistí každou věc, od rostlin po vodu a od zvířat po člověka. Hle, proč máte uvažovat, zda tomu můžete zabránit, jak jsme vám to již řekla dne 12. dubna 1947 a jindy před dávno uplynulými léty. Samotný vzduch zapálí

Bruno Cornacchiola

každou zbylou věc a nebude možné dýchat. Nazývejte to apokalypsou, ale je to opravdu zjevení,⁽⁴⁾ které se uskuteční, pokud se neobrátíte. Budete stále více vystaveni fyzickým a mravním nebezpečím,

kteřá jsou smrtelným nebezpečím pro duši, ducha a tělo. Jistě, nebudou protiatomové úkryty, které by vás zachránily. Hle, proč vás vyzývám, abyste se utekli do Církve, která je mou dcerou stvořenou mým Synem pro spásu lidí; činite pravé pokání, držte se vzdálení od neštěstí těla, vzdalujte se od světa zla a posvěcujte se svatými věcmi. Modlete se, moji synové,

modlete se s vírou, a budete spaseni od satanského pekla, které dospělo mezi vás. Je to Matka, která vás miluje a která to po vás žádá: naslouchejte mi.“

Ničící válka je ve středu různých vidění:

25. dubna 1984: „Tuto noc jsem prožíval poslední dny světa: potopa, Sodoma a Gomora dohromady spolu s posledními dny Pompejí nejsou ničím ve srovnání s tím, co jsem viděl.“

3. června 1986: „Je to sen, ale to, co jsem viděl, mě naplňuje hrůzou. Svět pohroužený do atomové války a lidé padali mrtví, rostliny usychaly a zvířata padala mrtvá jako lidé. Zničení, křičelo se!“

Pak je zde další poselství z 31. prosince 1990:

„Všichni mluví o válce a o míru. Válka, můj synu, neskončila, protože ona lokálně se rozšíří na zemi, a pokud se neobrátíte – musím vám říci velmi závažnou věc –, všichni zahynete. Ano, přijde nadšení z míru, ale to je jen příprava pro další ničící válku, aby se lidem otevřely oči ducha pro obrácení srdcí, obrácení lásky. Je to toto obrácení, které přináší pravý a trvalý mír lidem, kteří milují a s láskou odpouštějí.“

(Pokračování)

Z italského originálu „*Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane*“

(Milano: Adriano Salani, 2016)

vybral a přeložil

fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ V předchozí části této kapitoly se hovořilo o obrazech smrti, které Bruna Cornacchiolu sužovaly ve snech. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Verano je hlavní římský hřbitov. [pozn. překl.]

⁽³⁾ V souvislosti s tímto varovným poselstvím Matky Boží je vhodné připomenout, že sv. Jan Pavel II. ve spojení s biskupy celého světa dne 25. března 1984 před sochou Panny Marie Fatimské na náměstí Sv. Petra v Římě zasvětil svět Neposkrvněnému Srdci Panny Marie. Reakce nebe byla zvláště výmluvná: O padesát dní později, dne 13. května 1984, tedy o svátku Panny Marie Fatimské a v den třetího výročí atentátu na sv. Jana Pavla II., v Severomorsku, sovětské jaderné základně v Severním moři, vypukl požár s následnou velkou explozí, která zničila tamější jaderný arzenál. Sovětský svaz tak přišel o značnou část svých zbraní a nemohl rozpoutat válku, jak to předtím zamýšlel. I sestra Lucie, fatimská vizionářka, v jednom rozhovoru řekla: „Zasvěcení uskutečněné na náměstí Sv. Petra v roce 1984 zachránilo svět před jadernou válkou, která měla vypuknout v roce 1985.“ [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Panna Maria zde naráží na to, že poslední biblická kniha se nazývá kniha Zjevení neboli Apokalypsa. [pozn. překl.]

V říjnu bude svatořečen kardinál Newman a čtyři řeholnice

Konzistoř svolaná ke hlasování o několika kauzách svatořečení rozhodla, že 13. října bude svatořečeno pět blahoslavených. Jsou to anglický kardinál John Henry Newman a čtyři řeholnice, které pocházejí z Itálie, Indie, Brazílie a Švýcarska; dvě z nich jsou nositelky stigmat a dvě jsou zakladatelky nových kongregací.

Anglický kněz a kardinál **John Henry Newman (1801–1890)** patří k nejvýraznějším teologům 19. století. Byl anglikánským duchovním a profesorem Oxfordské univerzity, poté ale ve věku 44 let konvertoval ke katolicismu a v roce 1847 přijal kněžské svěcení a v témže roce založil Oratoriány sv. Filipa Neriho. Navštěvoval nemocné a chudé, utěšoval opuštěné a staral se o vězně. Newman se proslavil svými hlubokými studii dějin křesťanství a katolicity církve. Sepsal 90 traktátů, ve kterých obhajoval katolicitu anglikánské církve. Jeho dílo dokonce ovlivnilo spisovatele G. K. Chestertona natolik, že také přestoupil do katolické církve. Rok před smrtí byl kardinál Newman jmenován kardinálem a 19. září 2010 jej v Birminghamu blahořečil papež Benedikt XVI.

Italská řeholnice **Giuseppina Vanniniová (1859–1911)**, vlastním jménem Giuditta Adelaide Agata, pocházela z Říma a v dětském věku ztratila oba rodiče. Byla oddělena od svých sourozenců a od sedmi let byla vychovávána v římské konzervatoři Torlonia Dcerami lásky, které ji vedly ke křesťanské víře a připravovaly ji na život. Získala tak osvědčení učitelky mateřské školy a v 21 letech požádala o vstup do noviciátu Dcer lásky v Sieně. Ze zdravotních důvodů se musela ale brzy vrátit zpět do Říma na zkušební dobu a nakonec byla z institutu propuštěna. Jelikož hluboce vnímala své duchovní povolání, přijala tuto zprávu s bolestí a modlila se za svoji další cestu a nasměrování svého povolání. Ve 32 letech se setkala s otcem Luigim Tezzou, který byl krátce předtím jmenován generálním prokurátorem

s úkolem obnovit terciárky sv. Kamila. Otec Luigi svěřil tento projekt Giudittě a brzy v ní objevil vhodnou temperamentní zakladatelku, ženu modlitby a oběti, která si je jistá sama sebou. Spolu s dalšími dvěma mladými ženami založila první komunitu, ze které 2. února 1892 na místě, kde zemřel sv. Kamil, vznikla nová komunita sv. Kamila. Giuditta přijal řeholní jméno sestra Giuseppina a stala se představenou této kongregace, jejímž charismatem je pomoc nemocným především v domácí péči. Přestože se komunita rozrůstala, papež Lev XIII. ji oficiálně neschválil a sestry musely opustit Řím podporovány kardinálem vikářem. S Boží pomocí se institut rozšířil nejen po Itálii, ale také v Argentině. Oficiálně vznikla Kongregace Dcer sv. Kamila až v roce 1909. Giuseppina byla blahořečena 19. října 1994 v Římě Janem Pavlem II.

Marie Tereza Chiramel Mankidiyanová (1876–1926) je druhou indickou řeholnicí vyzdviženou k účtě oltáře, po bl. Alfonse od Neposkvrněného početí. Pochází z indického státu Kerala a svojí matkou byla vedena ke katolické víře. Ve 12 letech jí matka zemřela a Marie Tereza se začala věnovat péči o nemocné a umírající a zasvětila svůj život Pánu. Nemohla se však stát ani řeholnicí, ani poustevnicí, proto se se třemi přítelkyněmi dala do služby farnosti: navštěvuje ty nejpotřebnější, sirotky, vážně nemocné, včetně těch s neštovicemi a malomocných. Přes počáteční nepřijetí církevními autoritami a místními obyvateli dostává se u Marie Terezy mystické zážitky, víze a mimořádné jevy, zažívá bolest Ukřižovaného a objeví se u ní stigmata. I přes počáteční nedůvěru druhých je povzbuzena svým duchovním otcem k založení duchovní komunity a brzy získává od biskupa povolení k založení Kongregace sester svaté Rodiny, jejímž charismatem je křesťanská výchova mladých dívek, pomoc nemocným, umírajícím a potřebným a samozřejmě modlitba a meditace. Zakladatelce se podařilo vést novou kongregaci dvanáct let, zalo-

žila tři nové kláštery, dvě školy, dvě internátní školy, studijní dům a sirotčinec a postupně se její dílo rozšířilo do mnoha částí celého světa. Marie Tereza byla blahořečena v roce 2000 papežem Janem Pavlem II.

Dulce Lopes Pontesová (1914–1992), vlastním jménem Marie Rita, je brazilská řeholnice z Kongregace sester Neposkvrněného početí Matky Boží a zakladatelka dobročinné nadace díla sestry Dulce. Krátce před tím, než zemřela, byla sestra Dulce v roce 1992 nominována na Nobelovu cenu míru a dvakrát se jí také dostalo osobní audience u papeže Jana Pavla II. Sestra Dulce téměř bez pomoci vytvořila jednu z největších a nejrespektovanějších filantropických organizací v Brazílii. Brazilský deník *O Estado de S. Paulo* ji nominoval jako nejvíce obdivovanou ženu v historii Brazílie a nejlivnější náboženskou osobu Brazílie 20. století. Beatifikována byla 22. května 2011 v rodném Salvadoru Bahia z pověření Benedikta XVI. kardinálem Geraldem Majellou Agnelem.

Markéta Baysová (1815–1879) pocházela ze Švýcarska a byla členkou třetího řádu sv. Františka. Tato aktivní zasvěcená laička pracovala jako švadlena a katecheta během kulturního boje, tj. politického a náboženského konfliktu mezi pruským a německým státem a katolickou církví, podporovala katolický tisk. V roce 1853 onemocněla rakovinou střev, z níž se závažně uzdravila v prosinci následujícího roku, v den vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném početí Panny Marie. Poté začala každý pátek v extázi prožívat celé Kristovo utrpení a zároveň se u ní objevovala stigmata, která se snažila skrývat, svou účast na utrpení Krista však neutažila. Blahořečena byla v roce 1995 v Římě Janem Pavlem II. spolu s dalšími dvěma švýcarskými sestrami: Marií Teresou Schererrovou a Marií Bernardou Butlerovou.

Podle www.cirkev.cz

Pondělí 12. 8. 2019

6:05 Hrdinové víry (11. díl): P. František Šilhan SJ **7:10** Na větrné hůrce **7:30** Naše milosrdná Paní, Matka kubánskému lidu **8:00** Rok na Svatém Hostýně **8:55** Výpravy do divočiny: Hovory nosorožců **9:55** V pohorách po horách (62. díl): Zakarpatská Ukrajina – Polonina Krásná **10:10** GOODwillBOY VI. (5. díl) **10:50** V posteli POD NEBESY IV. (8. díl) **11:45** Bible pro nejmenší: Jákob a Ezau **11:50** Sedmihlásky (13. díl): Jede šohaj z Vídně **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Duchovní menu: Záznam primiční mše svatě P. Aleše Písařovice **13:25** První křesťané: Nebezpečí herezí **14:00** Egypt – Stigmatizovaný křížem **14:30** Cesta k andělům (79. díl): Marie Retková – moderátorka **15:25** Jsem šťastný. I vy budete šťastní! **16:00** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán – Ježíšova blahoslavenství **17:20** Pražská Loreta **17:45** Můj chrám: Leoš Rýška, ředitel TV Noe, kostel sv. Marka v Ostravě–Heřmanicích **18:10** Sedmihlásky (13. díl): Jede šohaj z Vídně **18:15** Bible pro nejmenší: Ráchel **18:20** GOODwillBOY VI. (5. díl) **19:00** V posteli POD NEBESY IV. (8. díl) **20:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Vtělené Slovo, skutečný chléb z nebe: Tajemství liturgie a Eucharistie **20:50** Indonésie: Povolání žít spolu [P] **21:20** Terra Santa News: 7. 8. 2019 **21:40** Jitka Šuranská na Mohelnickém dostavníku 2014 **22:10** Víra do kapsy: Žena v církvi **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:40** Má vlast (1. díl): Karlštejn **0:05** Kulatý stůl: Ekologie **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 13. 8. 2019

6:05 Jako hořčičné zrno (6. díl) **7:00** Pod lampou **9:00** Dívám se kolem sebe **9:35** Muzikanti, hrajte **10:10** GOODwillBOY VI. (6. díl) **10:50** V posteli POD NEBESY IV. (9. díl) **11:45** Bible pro nejmenší: Ráchel **11:50** Sedmihlásky (13. díl): Jede šohaj z Vídně **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Duchovní menu: Záznam mše svatě z Katolické charismatické konference v Brně 2018 **13:10** V pohorách po horách (62. díl): Zakarpatská Ukrajina – Polonina Krásná **13:25** Cesta k andělům (80. díl): Jiří Sláma – historik **14:20** Cesta štědrosti **14:55** Kulatý stůl: K čemu Evropský parlament? **16:30** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Stromu zbývá naděje **16:50** Léta letí k andělům (72. díl): Marko Ivan Rupnik – slovenský umělec, teolog a jezuita **17:15** Animované příběhy velikánů dějin: Louis Pasteur (1822–1895) **17:50** Sedmihlásky (13. díl): Jede šohaj z Vídně **17:55** Bible pro nejmenší: Konečně doma **18:00** GOODwillBOY VI. (6. díl) **18:40** V posteli POD NEBESY IV. (9. díl) **19:35** Zpravodajské Noeviny: 13. 8. 2019 [P] **20:00** Výpravy do divočiny: Orli se vrací **21:30** Od Františka k Františkovi **22:10** Řeckokatolický magazín (190. díl) **22:25** Zámek Židlochovice – zahrada času **22:55** Terra Santa News: 7. 8. 2019 **23:20** Světlo pro Evropu (14. díl): Politikem a mariánským ctitelem **23:30** Na druhý pohled: 8. díl: Sůl země a světlo světa **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 14. 8. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 13. 8. 2019 **6:25** Po volání: S redemptoristy na Svaté Hoře **7:30** Princ, který si vyzval Dona Boska **8:15** Slovanský Velehrad **8:35** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán – Ježíšova blahoslavenství **9:50** Česká věda **10:10** GOODwillBOY VI. (8. díl) **10:50** V posteli POD NEBESY IV. (10. díl) **11:45** Bible pro nejmenší: Konečně doma **11:50** Sedmihlásky (13. díl): Jede šohaj z Vídně **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Vtělené Slovo, skutečný chléb z nebe: Tajemství liturgie a Eucharistie **13:45** Cesta k andělům (81. díl): Simona

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRAV

- Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Postlerová – herečka **14:35** Odkaz předků (2. díl): Pelhřimovy **14:45** Dokonalá radost **15:15** Zřím Řím **15:35** Zpravodajské Noeviny: 13. 8. 2019 **16:00** BET LECHEM – vnitřní domov (41. díl): Josef Ptáček – kněz, metodik informačních technologií. **16:20** Outdoor Films s Tomášem Sedláčkem (54. díl): Na jeden z nejdělejších a nejnáročnějších treků světa **17:55** Ars Vaticana (14. díl) **18:10** Sedmihlásky (13. díl): Jede šohaj z Vídně **18:15** Bible pro nejmenší: Narození Ježíše **18:20** GOODwillBOY VI. (8. díl) **19:00** V posteli POD NEBESY IV. (10. díl) **20:00** Život za život **21:35** Můj chrám: Leoš Rýška, ředitel TV Noe, kostel sv. Marka v Ostravě–Heřmanicích **22:00** Noční univerzita: Veronika Barátová – Zacheus po deseti letech... **23:00** První křesťané: Nebezpečí herezí **23:30** Ale on není bílý **0:05** Jako hořčičné zrno (6. díl) **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 15. 8. 2019

6:05 Hrdinové víry (12. díl): Ženské řehole a jejich osud v době totality **7:10** Indonésie: Povolání žít spolu **7:40** Mariánské korunovace v dějinách **8:30** Světlo pro Evropu (14. díl): Politikem a mariánským ctitelem **8:40** Klauzura **9:10** Sedmihlásky (13. díl): Jede šohaj z Vídně **9:15** Bible pro nejmenší: Narození Ježíše **9:20** GOODwillBOY VI. (9. díl) **10:05** V posteli POD NEBESY IV. (11. díl) **11:00** Živě s Noe: Slavnost Nanebevzetí Panny Marie [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:15** Mše svatá ze Slavnosti Nanebevzetí Panny Marie: kaple Telepace [L] **13:05** Jako hořčičné zrno (6. díl) **14:00** Muzikanti, hrajte **14:30** Cesta k andělům (82. díl): Alena Povolná – překladatelka **15:20** Řeckokatolický magazín (190. díl) **15:35** V pohorách po horách (62. díl): Zakarpatská Ukrajina – Polonina Krásná **15:50** Zpravodajské Noeviny: 13. 8. 2019 **16:10** Biblická studna **17:10** Jezuitské redukce v Paraguayi **17:40** Večeře u Slovaka: 20. neděle v mezidobí [P] **18:10** Sedmihlásky (13. díl): Jede šohaj z Vídně **18:15** Bible pro nejmenší: Jan Křtitel **18:20** GOODwillBOY VI. (9. díl) **19:00** V posteli POD NEBESY IV. (11. díl) **20:00** Cvrlikání (66. díl): Vadim & Co. **21:10** Živě s Noe: Slavnost Nanebevzetí Panny Marie **22:15** Pod lampou [P] **0:20** Poletuchy: Na skok do kraje razovitého **1:05** Přehrada Kružberk 1957–2017: videodokument o rekonstrukci vodního díla **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 16. 8. 2019

6:05 Hrdinové víry (13. díl): Zdenka Schelingová **7:05** Jánošíkove dni 2018 **7:45** První křesťané: Nebezpečí herezí **8:15** Noční univerzita: Veronika Barátová – Zacheus po deseti letech... **9:15** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Vtělené Slovo, skutečný chléb z nebe: Tajemství liturgie a Eucharistie **10:10** GOODwillBOY VI. (10. díl) **10:50** V posteli POD NEBESY IV. (11. díl) **11:45** Bible pro nejmenší: Jan Křtitel **11:50** Sedmihlásky (13. díl): Jede šohaj z Vídně **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svatě z chrámu Prozřetelnosti Boží

v Šenově **13:25** Výběr z vystoupení kapel na hlavní scéně Mohelnického dostavníku 2018 **14:00** Misionář pod sopkou **14:30** Cesta k andělům (83. díl): Alexander Tomský – politolog **15:25** Indonésie: Povolání žít spolu **16:00** Výpravy do divočiny: Život za polárním kruhem **17:05** Cesta k církvi – Život a osud otce Alexandra Meně **18:10** Sedmihlásky (13. díl): Jede šohaj z Vídně **18:15** Bible pro nejmenší: Satan pokouší Ježíše **18:20** GOODwillBOY VI. (10. díl) **19:00** V posteli POD NEBESY IV. (11. díl) **20:00** Kulatý stůl: Krize otcovství **21:35** V pohorách po horách (62. díl): Zakarpatská Ukrajina – Polonina Krásná **21:45** Večeře u Slovaka: 20. neděle v mezidobí **22:15** Jak potkávat svět (58. díl): S Jiřím Suchým **23:50** Mwebare kwija – Klinika v buši **0:05** Na druhý pohled: 9. díl: Musíme tam všichni ... **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 17. 8. 2019

6:05 Bol som mimo: Ján Kolár **7:10** Olivovník – dar bohyně Athény (3. díl) **7:40** Po volání: Se sestrami Congregatio Jesu ve Štětkni **8:45** Hermie a přítel v nouzi **8:50** Sedmihlásky (13. díl): Jede šohaj z Vídně **8:55** Animované příběhy velikánů dějin: Louis Pasteur (1822–1895) **9:30** GOODwillBOY VI. (11. díl) **10:10** V posteli POD NEBESY IV. (12. díl) **11:00** Noční univerzita: Jan Sokol – Křesťan a společnost **12:00** Angelus Domini **12:10** Pod lampou **14:15** Večeře u Slovaka: 20. neděle v mezidobí **14:45** Cesta k andělům (84. díl): Jan Royt – prorektor Univerzity Karlovy a ikonograf a historik umění **15:40** Charita Vsetín **16:00** Cvrlikání (66. díl): Vadim & Co. **17:10** Josef a jeho bratři **18:00** První křesťané: Konec pronásledování: Konstantin **18:25** Sedmihlásky (13. díl): Jede šohaj z Vídně **18:30** Bible pro nejmenší: Satan pokouší Ježíše **18:40** Muzikanti, hrajte **19:10** Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách **19:35** Světlo pro Evropu (9. díl): Bioetika a EU **20:00** Toufar **21:05** V pohorách po horách (63. díl): Zakarpatská Ukrajina – Boržava [P] **21:15** Ostrov mniichů **22:30** Poletuchy: Na skok na Plzeň **23:15** U VÁS aneb Co dělají folkloristé v zimě (30. díl): Ondráš slaví **0:20** Na pořadu rodina (7. díl): Samota jako příležitost **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 18. 8. 2019

6:05 Bol som mimo: Branislav Škripek **7:15** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Stromu zbývá naděje **7:40** Jak potkávat svět (61. díl): S Prague Cello Kvartetem **9:00** Indonésie: Povolání žít spolu **9:30** Večeře u Slovaka: 20. neděle v mezidobí **10:00** Primiční mše svatá P. Lukáše Dořičáka: kostel Nanebevzetí Panny Marie, Veřovice [P] **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (15. díl): O P. Josefu Toufarovi **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **13:00** Světlo pro Evropu (9. díl): Bioetika a EU **13:20** Poletuchy: Na skok na Plzeň **14:05** Muzikanti, hrajte **14:35** Lednický park vypravuje **15:00** Noční univerzita: Veronika Barátová – Zacheus po deseti letech... **16:00** Magdaléna, zbavená hanby **17:25** Myanmar – Hora snů **18:00** Sedmihlásky (14. díl): V širém poli studánečka **18:05** Hermie a lhářka Flo **18:30** Animované příběhy velikánů dějin: Thomas Alva Edison (1847–1931) **19:00** Sobecký obr **19:40** Ars Vaticana (16. díl) **20:00** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Mezi bláznovstvím a svatostí **20:50** Popelka Nazaretská **21:35** Výpravy do divočiny: Orli se vrací **23:05** Letem jazzem (2. díl) **0:15** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:30** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 12. 8. o 20:25 hod.:
PragerU (Odpustenie)

Dr. Steven Marmer sa zaoberá odpustením a spôsobmi, ako ho dosiahnuť. Všetci totiž vieme, že prechovávanie negatívnych emócií škodí nám i nášmu okoliu. Dr. Marmer bude hovoriť o odpustení v kontexte vášho každodenného osobného života s členmi rodiny, priateľmi, kolegami a biznis-partnermi. Odpustiť a odpustiť však nemusí byť vždy rovnaké. Inak odpúšťame tým, ktorí pochybili neúmyselne, inak tým, ktorí nám ubližujú opakovane.

Utorok 13. 8. o 21:15 hod.: Spojení oceánom

Príbehy rodákov, ktorí odišli do USA, sú naozaj rôzne a rozmanité. Cesta za oceán bola pre mnohých z nich veľmi dobrodružná a plná výziev. To je určite aj prípad Renáty Knapik Blandovej, dnes už mamy 3 krásnych malých detí. Ako a kam sa vybrala a čo všetko pozazávala, nám príde porozprávať do našej relácie Spojení oceánom. Nechajte sa inšpirovať jej entuziazmom a radostným úsmevom. Moderuje Aneta Lisá.

Streda 14. 8. o 16:25 hod.:
Z nás jeden, jeden z nás (dokument)

Dvaja mladí ľudia sa náhodou stretli na prechode pre chodcov.

Udalosti, ktoré nasledovali, nie sú síce z reálneho sveta, ale možno práve preto dokážu oslovit' a priviesť k zamysleniu.

Štvrtok 15. 8. o 20:05 hod.: Plná milosti

Záznam z hudobno-slovného pásma z Mariánskej hory v Levoči. Účinkuje Chrámový zbor sv. Martina z Lipian.

Piatok 16. 8. o 20:30 hod.: Svätá sestra Faustína – apoštolka Božieho Milosrdenstva (dokument)

Dokument približuje vznik Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva vo Francúzsku, jeho šírenie do Poľska a kľúčovú úlohu svätej sestry Faustíny.

Sobota 17. 8. o 20:30 hod.: Dávid / Biblia 2/2 (film)

Životný príbeh izraelského kráľa Dávida, ktorý je v Biblii vpísaný do dvoch Samuelových kníh, bol bohatý na zvraty a dramatické udalosti. Ako mladý pastier bol Dávid pomazaný a Bohom vybraný, aby sa stal kráľom v Jeruzaleme miesto kráľa Saula, ktorý Boha sklamal.

Nedeľa 18. 8. o 10:00 hod.:
Svätá omša zo Serede – Čepení

Priamy prenos z hlavnej púte.

Liturgická čtení

Nedeľa 11. 8. – 19. nedeľa
v mezidobí

1. čt.: Mdr 18,6–9

Ž 33(32),1+12.18–19.20+22

 Odp.: 12b (*Blaze lidu, který si*
Hospodin vyvolil za svůj majetek.)

2. čt.: Žid 11,1–2.8–19

Ev.: Lk 12,32–48

Pondělí 12. 8. – nezávazná památka
sv. Jany Františky de Chantal

1. čt.: Dt 10,12–22

Ž 147B(147),12–13.14–15.19–20

 Odp.: 12a (*Jeruzaléme, oslavuj*
Hospodina! Nebo: Aleluja.)

Ev.: Mt 17,22–27

Úterý 13. 8. – nezávazná památka
sv. Ponciána a Hippolyta

1. čt.: Dt 31,1–8

Dt 32,3–4a.7.8.9+12

 Odp.: 9a (*Hospodinovým podílem je lid jeho.*)

Ev.: Mt 18,1–5.10.12–14

Středa 14. 8. – památka
sv. Maxmiliána Marie Kolbeho

1. čt.: Dt 34,1–12

Ž 66(65),1–3a.5+8.16–17

 Odp.: srov. 20a+9a (*Bůh buď*
veleben; on dal život naší duši.)

Ev.: Mt 18,15–20

večer:

1. čt.: 1 Kron 15,3–4.15–16; 16,1–2

Ž 132(131),6–7.9–10.13–14

 Odp.: 8 (*Vstaň, Hospodine, vejdi na místo svého odpočinku ty i tvá vznešená archa!*)

2. čt.: 1 Kor 15,54–57

Ev.: Lk 11,27–28

Čtvrtek 15. 8. – slavnost
Nanebevzetí Panny Marie

1. čt.: Zj 11,19a; 12,1.3–6a.10ab

Ž 45(44),10b.11a+12a.16

 Odp.: srov. 10b (*Královna stojí po tvé pravici ve zlatém rouchu.*)

2. čt.: 1 Kor 15,20–27a

Ev.: Lk 1,39–56

Pátek 16. 8. – nezávazná památka
sv. Štěpána Uherského

1. čt.: Joz 24,1–13

Ž 136(135),1–3.16–18.21–22+24

 Odp.: *Jeho milosrdenství trvá navěky. Nebo: Aleluja.*

Ev.: Mt 19,3–12

Sobota 17. 8. – nezávazná sobotní
památka Panny Marie

1. čt.: Joz 24,14–29

Ž 16(15),1–2a+5.7–8.11

 Odp.: 5a (*Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem.*)

Ev.: Mt 19,13–15

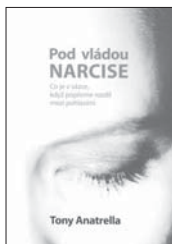
BREVIÁŘ PRO LAIKY

10. – 17. SRPNA 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 11. 8.	PO 12. 8.	ÚT 13. 8.	ST 14. 8.	ČT 15. 8.	PÁ 16. 8.	SO 17. 8.
Antifona	1028 1148	1044 1164	1060 1181	1708 1924	1469 1654	1106 1230	1666 1883
Žalm	783 881	783 881	786 884	786 884	783 881	785 883	783 881
Ranní chvály:							
Hymnus	1029 1148	1045 1164	1061 1181	1708 1925	1469 1654	1107 1231	1666 1883
Antifony	1030 1149	1046 1165	1062 1182	1076 1198	1470 1655	1107 1232	1123 1248
Žalmy	1030 1150	1046 1166	1062 1183	1076 1198	813 914	1108 1232	1124 1249
Krátké čtení a zpěv	1033 1152	1049 1169	1065 1186	1710 1926	1470 1655	1111 1235	1668 1885
Antifona k Zach. kantiku	709 800	1049 1169	1065 1186	1467 1652	1471 1655	1111 1235	1669 1886
Prosby	1033 1153	1049 1169	1065 1186	1711 1927	1471 1656	1111 1236	1655 1886
Závěrečná modlitba	709 800	1613 1650	1466 1651	1467 1652	1471 1656	1476 1661	1656 1888
Modlitba během dne:							
Hymnus	1034 1157	1050 1171	1066 1187	1081 1203	1264 1402	1112 1237	1127 1253
Antifony	1035 1155	1051 1171	1066 1188	1081 1203	1472 1657	1113 1237	1128 1253
Žalmy	1035 1155	1051 1171	1067 1188	1081 1204	1265 1403	1113 1238	1128 1254
Krátké čtení	1037 1157	1054 1174	1069 1190	1084 1206	1472 1657	1115 1240	1130 1256
Závěrečná modlitba	709 800	1054 1174	1069 1191	1084 1206	1471 1656	1116 1240	1131 1256
Nešpory:							
	SO 10. 8.						
Hymnus	1024 1143	1039 1158	1055 1176	1071 1192	1473 1658	1473 1658	1117 1242
Antifony	1025 1144	1040 1159	1056 1177	1071 1193	1468 1653	1474 1659	1118 1243
Žalmy	1025 1144	1040 1159	1057 1177	1072 1193	1649 1866	1661 1878	1118 1243
Kr. čtení a zpěv	1027 1146	1043 1162	1059 1179	1074 1195	1468 1653	1474 1659	1120 1246
Ant. ke kant. P. M.	709 800	710 801	1059 1180	1074 1196	1468 1653	1474 1660	1121 1246
Prosby	1028 1147	1043 1163	1059 1180	1074 1196	1468 1660	1474 1660	1121 1246
Záv. modlitba	709 800	709 800	1613 1650	1466 1651	1469 1654	1471 1656	1476 1661
711 802							
Kompletář:							
	1238 1374	1242 1379	1247 1384	1250 1387	1238 1374	1242 1379	1260 1398
							1238 1374

SOCIÁLNÍ PSYCHOANALÝZA

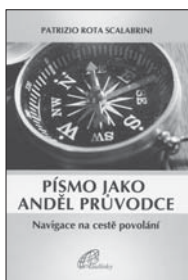
POD VLÁDOU NARCISE • CO JE V SÁZCE, KDYŽ POPŘEME ROZDÍL MEZI POHLAVÍMI

Mons. Tony Anatrella • Z francouzštiny přeložila Lucie Cekotová • Odpovědný redaktor Martin Brauner • Odborná konzultace a předmluva k českému vydání prof. PhDr. Vladimír Smékal, CSc.

Kniha významného francouzského jezuita a docenta psychiatrie a psychoanalýzy se věnuje úloze narcismu, který se silně promítá do degradace hodnoty manželství a vede k podpoře homosexuality a homosexuálních svazků, včetně adopce dětí homosexuálními páry. Problém narcismu chápe Anatrella i v širších souvislostech jako významný faktor zhoršující se kvality sociálních vztahů. Dílo je vyhraněné svým programem obrany proti ideologizaci genderu. Vede čtenáře k pochopení, že pohlavní identita je biologická a že sexuální orientaci je třeba vidět jako záležitost inspirovanou a rozvíjenou v procesu socializace.

*Jiří Brauner - Kartuziánské nakladatelství
Brož., A5, 188 stran, 189 Kč*

JAK NAJÍT SVÉ POVOLÁNÍ

PÍSMO JAKO ANDĚL PRŮVODCE • NAVIGACE NA CESTĚ POVOLÁNÍ
Patrizio Rota Scalabrini • Z italských přeložily Anna Mátiková FSP, Andrea Hýblová FSP a Monika Vývodová

Autor, bibliista, se v této knize obrací k mladým lidem, kteří vážně hledají své povolání, anebo už učinili první kroky na cestě, na kterou je Bůh volá. Předkládá užitečnou vodítku

k tomu, jak lze v této životní situaci najít dobrého a spolehlivého průvodce v Božím slově. Kniha je určena i těm, kteří mladé lidi duchovně doprovázejí.

Paulínky • Brož., 116x175 mm, 104 stran, 115 Kč

DUCHOVNÍ ŽIVOT

VEDENÍ DUCHEM SVATÝM

Charles Journet • Z francouzštiny přeložila Kateřina Zilynská

Kázání kardinála Journeta, z nichž je kniha sestavena, míří přímo k podstatě věci. Vedou totiž naši pozornost k základním pravdám křesťanské existence: k božským ctnostem, darům Ducha Svatého a přebývání Trojice v duši věřícího, které je srdcem evangelijního zjevení.

Paulínky

Brož., 114x175 mm, 104 stran, 109 Kč

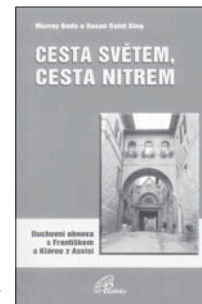
CESTA SVĚTEM, CESTA NITREM

Murray Bodo a Susan Saint Sing • Z angličtiny přeložila Magdaléna Tázlarová

Sedmidenní duchovní cvičení se svatým Františkem a svatou Klárou z Assisi, inspirované pobytem autorů M. Bodo a S. S. Sing ve středověkém městě Assisi a umbrijském údolí.

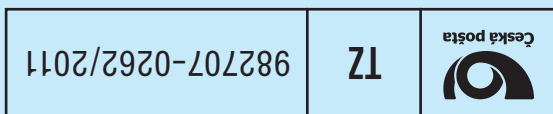
Paulínky

Brož., 120x185 mm, 112 stran, 115 Kč

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1